

บทที่ 1

ระบบบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

การจัดทำระบบบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บุคลากร ในคณะได้นำไปใช้เป็นคู่มือในการดำเนินการวิจัยที่สอดคล้องกับเป้าหมายของคณะ และของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน จึงได้สรุปนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554 : 14) ได้ให้ความหมายของนักวิจัยและงานวิจัยไว้ว่า

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานวิจัยสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษาค้นคว้า หรือแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ (ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา. 2549) และกรมทรัพย์สินทางปัญญา มีกฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ไว้ 9 ประเภท ได้แก่ (กรมทรัพย์สินทางปัญญา. 2555 : ออนไลน์)

- 1.1 งานวรรณกรรม (หนังสือ จุลสาร สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ)
- 1.2 งานนาฏกรรม (ทำรำ ทำเต้น ฯลฯ)
- 1.3 งานศิลปกรรม (จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ศิลปประยุกต์ ฯลฯ)
- 1.4 งานดนตรีกรรม (ทำนอง ทำนองและเนื้อร้อง ฯลฯ)
- 1.5 งานสิ่งบันทึกเสียง (เทป ซีดี)
- 1.6 งานโสตทัศนวัสดุ (วีซีดี ดีวีดี ที่มีภาพหรือมีทั้งภาพและเสียง)
- 1.7 งานภาพยนตร์
- 1.8 งานแพร่เสียงแพร่ภาพ
- 1.9 งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ

2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบาย การวิจัยของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1 วิสัยทัศน์

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2.2. พันธกิจ

2.2.1 สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ตามยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยและของชาติให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

2.2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้แก่คณาจารย์ของคณะฯ

2.2.3 สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ของคณะฯ ให้เป็นนักวิจัยและนักวิชาการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานทางวิชาการ

2.2.4 สนับสนุนส่งเสริมคณาจารย์ของคณะฯ ให้เผยแพร่ผลงานวิจัยสู่ท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2.2.5 สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างเครือข่ายนักวิจัย

2.2.6 สนับสนุน ส่งเสริมการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและชุมชน

2.2.7 พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพ

2.3 นโยบาย

2.3.1 พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัย ของประเทศ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 สร้างและพัฒนาศักยภาพนักวิจัยของคณะฯ ให้มีคุณภาพ

2.3.3 สนับสนุนทุนวิจัยสำหรับคณาจารย์ในคณะฯ

2.3.4 ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2.3.5 สร้างเครือข่ายความร่วมมือการวิจัยกับหน่วยงานภายในและภายนอก ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

2.3.6 สนับสนุนทรัพยากรสารสนเทศ สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบและสารสนเทศทรัพยากรต่างๆ ในการวิจัย

3. ยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ

ยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ มีจำนวน 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างและพัฒนานักวิจัยที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สนับสนุนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

รายละเอียดกลยุทธ์ และมาตรการ การดำเนินงานด้านการวิจัยของคณะฯ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และมาตรการ การวิจัยของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์	มาตรการ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
1. กำหนดโครงสร้างและกรอบการดำเนินงานของระบบการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	- กำหนดโครงสร้างการบริหาร - กำหนดกรอบการดำเนินโดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การวิจัย และแผนปฏิบัติการของคณะฯ
2. สร้างระบบการจัดการความรู้	- อบรม ส่งเสริมความรู้ด้านการวิจัยแก่คณาจารย์คณะฯ อย่างต่อเนื่อง
3. สร้างระบบจูงใจในการสร้างผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	- สนับสนุนรางวัล ประกาศเกียรติคุณ ลงเว็บไซต์ของ คณะฯ และเว็บไซต์มหาวิทยาลัยสำหรับคณาจารย์ที่มีผลงานตีพิมพ์ เผยแพร่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
4. สร้างและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการวิจัย	- จัดหาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อคณาจารย์ โดยจัดให้มีห้องสมุดภายในคณะฯ เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูล สนับสนุนการวิจัย - จัดทำฐานข้อมูลความรู้ด้านการวิจัย แหล่งสืบค้น ฐานข้อมูลต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
5. พัฒนาระบบประกันคุณภาพ (QA) และประเมินคุณภาพการวิจัย	- สร้างและควบคุมระบบคุณภาพงานวิจัยทั้ง 3 ด้าน คือ 1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ทิศทางการดำเนินการวิจัย แผนงาน/โครงการ บุคลากร เครื่องมือในการวิจัย งบประมาณ และข้อมูลสารสนเทศต่างๆ 2. ด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ การพิจารณา ข้อเสนอโครงการวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพ ของงานวิจัย 3. ด้านผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลงานวิจัยที่เป็นรูปเล่ม สมบูรณ์ ผลการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลการได้รับรางวัล และ เชิดชูเกียรติ ผลการดำเนินการจดลิขสิทธิ์ด้าน ทรัพย์สินทาง ปัญญา และการนำไปใช้ประโยชน์

กลยุทธ์	มาตรการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างและพัฒนานักวิจัยที่มีคุณภาพ	
1. สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่	- อบรมให้ความรู้ด้านการวิจัย
2. สร้างนักวิจัยมืออาชีพ	- อบรมทักษะการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย
3. สร้างทีมนักวิจัย	- รวมทีมนักวิจัยตามความสนใจในประเด็นการวิจัย เช่น การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และชุมชน การวิจัยสถาบัน เป็นต้น
4. สร้างผลิตงานวิจัย และงานสร้างสรรค์	- ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เช่น ผลิตงานวิจัยในศาสตร์ต่างๆ ผลิตตำรา บทความ เป็นต้น
5. สร้างเครือข่ายนักวิจัย	- อบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์	
1. สร้างการเผยแพร่งานวิจัย และงานสร้างสรรค์	- มีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นคณะกรรมการกลั่นกรอง (Peer Review)
2. สนับสนุนให้นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการเรียนการสอน	- สนับสนุนการนำผลการวิจัยออกสู่ท้องถิ่นและชุมชน
ยุทธศาสตร์ที่ 4 สนับสนุนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
1. ส่งเสริม และสนับสนุนนักวิจัย ให้ความรู้ด้านการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (การจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ฯลฯ แก่นักวิจัย)	- เผยแพร่ความรู้ทางเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด - จัดทำคู่มือการให้ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์แก่นักวิจัย (การจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ฯลฯ)

บทที่ 2

การบริหารจัดการความรู้ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

1. แหล่งความรู้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์

แหล่งความรู้ที่ใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับการดำเนินการวิจัยและงานสร้างสรรค์ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจทฤษฎี แนวคิด และ การศึกษาผลงานวิจัยที่ผ่านมา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินการวิจัยให้มีคุณภาพ และช่วยให้ทำการวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นนักวิจัยที่ดีจึงจำเป็นต้องเป็นนักค้น นักอ่าน และนักคิด โดยสามารถศึกษาค้นคว้าได้จากแหล่งสารสนเทศที่สำคัญ คือ แหล่งสารสนเทศที่เป็นหน่วยงาน แหล่งสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต และแหล่งสืบค้นสารสนเทศแบบซีดีรอม ซึ่งประกอบด้วยสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือ แบบเรียน ตำรา สารคดี บันทึคดี หนังสือพิมพ์ สารานุกรม จดหมายเหตุ จุลสาร วารสาร รายงานการวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น (สมประสงค์ เสนารัตน์. 2555 : ออนไลน์)

1.1 แหล่งสืบค้นสารสนเทศที่เป็นหน่วยงาน

เป็นหน่วยงานที่ให้บริการสืบค้นสารสนเทศต่างๆ เช่น ห้องสมุดตามมหาวิทยาลัยต่างๆ หอสมุดแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ห้องสมุดงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) และโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นต้น

1.2 แหล่งสืบค้นสารสนเทศที่เป็นอินเทอร์เน็ต

เป็นแหล่งสืบค้นสารสนเทศที่มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้สืบค้นไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เพราะในปัจจุบันได้มีการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการผลิตและสืบค้นสารสนเทศ นักวิจัยสามารถสืบค้นข้อมูลต่างๆ ได้ในระบบออนไลน์ อาจจะไม่ได้เอกสาร ทั้งหมดที่ต้องการ แต่ก็สามารถทราบได้ทันทีว่า เอกสารที่ต้องการมีอยู่ในฐานข้อมูลของแหล่งสืบค้นนั้นหรือไม่เช่น ฐานข้อมูลของระบบห้องสมุดอัตโนมัติของมหาวิทยาลัยต่างๆ ฐานข้อมูลออนไลน์ของหน่วยงานต่างๆ ที่ให้บริการฟรีและเชิงพาณิชย์ เว็บไซต์ของบุคคล รวมทั้งแหล่งบริการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Search Engine) ดังตัวอย่าง

1.3 แหล่งสืบค้นสารสนเทศแบบซีดีรอม

ซีดีรอม (CD-ROM) มีลักษณะกลมๆ บางๆ มีไว้เก็บข้อมูลประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นไฟล์ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นภาพ เสียง ข้อความ หรือข้อมูลที่มีลักษณะเป็นสื่อผสม (Multimedia) ปกติจะมีความจุประมาณ 700 MB ซึ่งเป็นบริการอีกแบบหนึ่งที่แหล่งสารสนเทศจัดทำขึ้นเพื่อขายให้กับผู้ใช้ โดยอาจจะบรรจุ วิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ งานวิจัย บทความจากวารสาร หนังสือ รายงานการประชุม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม การใช้ซีดีรอมนั้น มีปัญหาในเรื่อง ความสมบูรณ์ และความทันสมัย

ของเนื้อหา ดังนั้นในปัจจุบันจึงนิยมใช้การสืบค้นฐานข้อมูลจากซีดีรอมแบบออนไลน์ มากกว่า แม้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ฐานข้อมูลซีดีรอมแบบออนไลน์ เป็นฐานข้อมูลวารสาร อิเล็กทรอนิกส์ที่ให้ข้อมูลรายการบรรณานุกรมและสาระสังเขปของบทความวารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ สิทธิบัตร รายงานการประชุม/สัมมนา ซึ่งหน่วยงานทางการศึกษาหรือห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆ จะซื้อฐานข้อมูลมาเก็บไว้ที่ห้องสมุด โดยจัดให้บริการในระบบเครือข่ายของหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น ในการสืบค้นมีวิธีการคล้ายคลึงกับแหล่งสืบค้นสารสนเทศที่เป็นอินเทอร์เน็ตโดย สามารถสืบค้นจากคำสำคัญ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เป็นต้น ซึ่งมีฐานข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้

- 1) ABI Inform Complete ฐานข้อมูลวารสารฉบับเต็มให้เนื้อหาครอบคลุมสาขาวิชา ด้าน บริหารธุรกิจ ABI/Inform หนึ่งในฐานข้อมูลที่ครอบคลุมเนื้อหาทางด้านบริหารจัดการไว้มากที่สุด ดาวน์โหลดได้ที่ <http://www.proquest.com/autologin>
- 2) Academic Search Premier เป็นฐานข้อมูลสหสาขาวิชา สามารถสืบค้นบทความฉบับเต็ม (Full Text) จากวารสารได้มากกว่า 8,500 ชื่อเรื่อง ดาวน์โหลดได้ที่ <http://search.ebscohost.com>
- 3) ACS + ACS Archives เป็นฐานข้อมูลวารสารฉบับเต็มให้เนื้อหาครอบคลุมสาขาวิชา เคมีประยุกต์ วิศวกรรมเคมี (Applied Chemistry/Chemical Engineering) ชีวเคมี/เทคโนโลยีชีวภาพ (Biochemistry/Biotechnology) เคมี (Core Chemistry) เคมีอินทรีย์ (Organic Chemistry) เภสัชศาสตร์ (Pharmaceuticals) พอลิเมอร์และวัสดุศาสตร์ (Polymer and material Science) ดาวน์โหลดได้ที่ <http://pubs.acs.org/>
- 4) Acta Horticulturae เป็นฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ฉบับเต็มด้านพืชสวนและสาขาที่เกี่ยวข้อง รวบรวมรายงานการประชุมของสมาคม International Society for Horticultural Science จำนวนประมาณ 700 ชื่อเรื่อง ตั้งแต่เล่มที่ 1 จนถึงปัจจุบัน ให้ข้อมูลทางบรรณานุกรม สาระสังเขป และ บทความเอกสารฉบับเต็ม ดาวน์โหลดได้ที่ <http://www.actahort.org>
- 5) BioOne เป็นฐานข้อมูลที่ครอบคลุมวารสารด้านชีวภาพ ระบบนิเวศและวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม จำนวน 167 ชื่อเรื่อง จากสำนักพิมพ์ที่เป็นสมาคมทางด้านระบบนิเวศและวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อมรวมถึงสำนักพิมพ์ทั่วไปกว่า 125 แห่ง ให้เนื้อหาเป็นเอกสารฉบับเต็มและบทคัดย่อ ดาวน์โหลดได้ที่ <http://www.bioone.org>
- 6) Business Source Complete เป็นเอกสารฉบับเต็มจากวารสารวิชาการสาขาธุรกิจ การจัดการ การเงิน การคลัง และการบัญชี เช่น Harvard Business Review, Journal of Management, Review of Economics & Statistics, Academy of Management Review รวมทั้งงานวิจัยและเอกสารสิ่งพิมพ์ธุรกิจอื่นๆ เช่น Business Week, Forbes, Fortune, American Banker นอกจากนี้ยังมีศัพท์ ทางการเงินจาก Wall Street Words ดาวน์โหลดได้ที่ <http://search.ebscohost.com>
- 7) CINAHL Plus with FullText เป็นฐานข้อมูลชั้นนำระดับโลกที่ได้รับการยอมรับและครอบคลุมสาขาวิชาการพยาบาล สหเวชศาสตร์ และการสาธารณสุข สามารถสืบค้นวารสารฉบับเต็มกว่า 770 ชื่อเรื่อง ดาวน์โหลดได้ที่ <http://search.ebscohost.com>

8) Computers & Applied Sciences Complete เป็นฐานข้อมูลที่ครอบคลุมงานวิจัยและพัฒนาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ CASC มีการจัดดัชนีและสาระสังเขปของวารสารเชิงวิชาการ สิ่งพิมพ์โดยมืออาชีพ และแหล่งอ้างอิงอื่นๆ จากรายการทรัพยากรอันหลากหลาย มากกว่า 2,000 รายการ นอกจากนี้ ยังให้บริการข้อมูลวารสารฉบับเต็มของวารสารอีกกว่า 950 ฉบับ ดาวน์โหลดได้ที่ <http://search.ebscohost.com/>

9) Digital Library (ACM) เป็นฐานข้อมูลบรรณานุกรม สาระสังเขป เอกสารวิจารณ์ และวารสารฉบับเต็มทางด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี สารสนเทศ จากสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง จดหมายข่าว และหนังสือ เป็นต้น

2. การจัดอบรมความรู้ด้านการวิจัย

การจัดอบรมความรู้ด้านการวิจัยให้กับคณาจารย์ในคณะ โดยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการวิจัย เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ในการทำการวิจัยของคณาจารย์ให้มีทักษะในการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจรรยาบรรณของนักวิจัย และมีความรู้เกี่ยวกับการจดสิทธิบัตรผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

3. รูปแบบข้อเสนอโครงการวิจัย

รูปแบบในการเสนอโครงการวิจัย ให้ใช้รูปแบบของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด หรือแบบฟอร์มตามแหล่งทุน ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วยประเด็นหลักๆ ดังนี้

3.1 ชื่อโครงการวิจัย ประกอบด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.2 ชื่อผู้วิจัย/หัวหน้าโครงการ ประกอบด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และมีข้อมูลทั่วไปประกอบ ได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด ความชำนาญ/ความสนใจพิเศษ หน่วยงานต้นสังกัด สถานที่ติดต่อ โทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ โทรสาร และอีเมล

3.3 ชื่อหัวหน้าหน่วยงาน ตำแหน่ง และสถานที่ติดต่อ

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ และงบประมาณ

3.5 รายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัย เช่น ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการวิจัย แผนการดำเนินการวิจัย ผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นต้น

รายละเอียดต่างๆ อาจจะมีนอกเหนือจากที่เขียนไว้ ขึ้นอยู่กับแหล่งทุน

4. จรรยาบรรณของนักวิจัยและแนวปฏิบัติ

จรรยาบรรณ (Code of Conduct) หมายถึง ข้อกำหนดในเรื่องเกี่ยวกับข้อปฏิบัติของความเป็นนักวิชาชีพ เพื่อให้วิชาชีพนั้นมีมาตรฐาน มีศักดิ์ศรี และมีคุณธรรมแต่ละอาชีพต่างก็มีจรรยาบรรณของตนเอง การมีจรรยาบรรณ คือ การยอมรับวิถีทางปฏิบัติของวิชาชีพนั้น อาชีพนักวิจัยก็ต้องมีจรรยาบรรณ ด้วยเช่นกันและเป็นจรรยาบรรณที่ต้องยึดถืออย่างเคร่งครัด เนื่องจาก

การศึกษาของนักวิจัยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่เป็นความลับ เป็นเรื่องส่วนตัว หรือเป็นเรื่องที่เมื่อเปิดเผยแล้วอาจนำความเดือดร้อนมาสู่ผู้ให้ข้อมูล เช่น อุดมการณ์ทางการเมือง พฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นต้น นักวิจัยจึงต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการศึกษาเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนเช่นนี้ ในอดีตนักวิจัยมีความกระหายใคร่รู้อย่างมากและใช้ทุกวิถีทางในการให้ได้ข้อมูลมา โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้อื่น ดังนั้น จรรยาบรรณของนักวิจัยจึงเป็นประเด็นที่จำเป็นต้องกล่าวถึงและปลูกฝังในหมู่นักวิจัย

งานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ต้องระมัดระวังการละเมิดจรรยาบรรณที่พบบ่อยบางประการ เช่น คัดลอกหรือลอกเลียนงานของผู้อื่นโดยเจตนา (Plagiarism) จงใจปกปิดบิดเบือนข้อมูลบางส่วน ตกแต่งหรือปลอมแปลงข้อมูล และจ้างวานผู้อื่นให้ทำวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ให้ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2541) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในด้านจรรยาบรรณของนักวิจัย ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2555 : ออนไลน์)

ข้อ 1. นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ

นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

1.1 นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

1.1.1 นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย ตั้งแต่การเลือกเรื่องที่จะทำวิจัย การเลือกผู้เข้าร่วมทำวิจัย การดำเนินการวิจัย ตลอดจนการนำ ผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1.2 นักวิจัยต้องให้เกียรติผู้อื่น โดยการอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลและความคิดเห็นที่นำมาใช้ในงานวิจัย

1.2 นักวิจัยต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย

1.2.1 นักวิจัยต้องเสนอข้อมูลและแนวคิดอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมาในการเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุน

1.2.2 นักวิจัยต้องเสนอโครงการวิจัยด้วยความซื่อสัตย์โดยไม่ขอทุนซ้ำซ้อน

1.3 นักวิจัยต้องมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1.3.1 นักวิจัยต้องจัดสรรสัดส่วนของผลงานวิจัยแก่ผู้ร่วมวิจัยอย่างยุติธรรม

1.3.2 นักวิจัยต้องเสนอผลงานอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่นำผลงานของผู้อื่นมาอ้างว่าเป็นของตน

ข้อ 2. นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด

นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

แนวทางปฏิบัติ

2.1 นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย

2.1.1 นักวิจัยต้องศึกษาเงื่อนไข และกฎเกณฑ์ของเจ้าของทุนอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อ ป้องกันความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

2.1.2 นักวิจัยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ระเบียบและกฎเกณฑ์ ตามข้อตกลงอย่างครบถ้วน

2.2 นักวิจัยต้องอุทิศเวลาทำงานวิจัย

2.2.1 นักวิจัยต้องทุ่มเทความรู้ ความสามารถและเวลาให้กับการทำงานวิจัย เพื่อให้ได้มา ซึ่งผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์

2.3 นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อการทำวิจัย

2.3.1 นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อ ไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุผลอันควร และส่งงานตามกำหนดเวลา ไม่ทำผิดสัญญาข้อตกลงจนก่อให้เกิดความเสียหาย

2.3.2 นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เพื่อให้ผล อันเกิดจากการวิจัยได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ข้อ 3. นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย

นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอและมีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

3.1 นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ ความชำนาญหรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิจัยอย่าง เพียงพอเพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ

3.2 นักวิจัยต้องรักษามาตรฐานและคุณภาพของงานวิจัยในสาขาวิชาการนั้น ๆ เพื่อป้องกัน ความเสียหายต่อวงการวิชาการ

ข้อ 4. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต

นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติ

4.1 การใช้คนหรือสัตว์เป็นตัวอย่างทดลอง ต้องทำในกรณีที่ไม่มีทางเลือกอื่นเท่านั้น

4.2 นักวิจัยต้องดำเนินการวิจัยโดยมีจิตสำนึกที่จะไม่ก่อความเสียหายต่อคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

4.3 นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดแก่ตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและ สังคม

ข้อ 5. นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย

นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลย และขาดความเคารพใน ศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็น กลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล แนวทางปฏิบัติ

5.1 นักวิจัยต้องมีความเคารพในสิทธิของมนุษย์ที่ใช้ในการทดลองโดยต้องได้รับความ ยินยอม ก่อนทำการวิจัย

5.2 นักวิจัยต้องปฏิบัติต่อมนุษย์และสัตว์ที่ใช้ในการทดลองด้วยความเมตตา ไม่คำนึงถึง แต่ ผลประโยชน์ทางวิชาการจนเกิดความเสียหายที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง

5.3 นักวิจัยต้องดูแลปกป้องสิทธิประโยชน์ และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การ ทดลอง

ข้อ 6. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย

นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่าอคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทาง วิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่อ งานวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

6.1 นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ไม่ทำงานวิจัยด้วยความเกรงใจ

6.2 นักวิจัยต้องปฏิบัติงานวิจัยโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์และไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง

6.3 นักวิจัยต้องเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัย โดยหวัง ผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น

ข้อ 7. นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ

นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบ จนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

แนวทางปฏิบัติ

7.1 นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อรอบคอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย

7.2 นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยคำนึงถึงประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่เผยแพร่ ผลงานวิจัย เกินความเป็นจริงโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง

7.3 นักวิจัยพึงเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ไม่ขยายผลข้อค้นพบโดยปราศจาก การ ตรวจสอบ ยืนยันในทางวิชาการ

ข้อ 8. นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น

นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้องแนวทางปฏิบัติ

8.1 นักวิจัยพึงมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจใน งานวิจัยกับเพื่อนร่วมงานและนักวิชาการอื่นๆ

8.2 นักวิจัยพึงยอมรับฟัง แก้ไขการทำวิจัยและการเสนอผลงานวิจัยตามข้อเสนอแนะที่ดี เพื่อ สร้างความรู้ที่ถูกต้องและสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อ 9. นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

นักวิจัยมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

9.1 นักวิจัยพึงไตร่ตรองหาหัวข้อการวิจัยด้วยความรอบคอบและทำการวิจัยด้วยจิตสำนึกที่จะ อุทิศกำลังปัญญาของตนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญของสถาบันและประโยชน์สุขต่อสังคม

9.2 นักวิจัยพึงรับผิดชอบต่อในการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการเพื่อความเจริญของสังคม ไม่ทำ การวิจัยที่ขัดกับกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

9.3 นักวิจัยพึงพัฒนาบทบาทของตนให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้นและอุทิศเวลา น้ำใจ กระทำการ ส่งเสริมพัฒนาความรู้ จิตใจ พฤติกรรมของนักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีส่วนสร้างสรรค์ความรู้แก่ สังคมสืบไป

5. จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

สภาวิจัยแห่งชาติได้กำหนดจรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ไว้และมีความเป็นมา ดังนี้ (สภาวิจัยแห่งชาติ. 2555 : ออนไลน์)

นับแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน สัตว์หลากหลายชนิดจำนวนหลายสิบล้านตัวได้ถูกนำมาใช้ในงานวิจัย งานทดสอบ และงานสอนด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ และสัตว์ ความจำเป็นที่จะต้องใช้สัตว์เพื่อการนี้ยังมีอยู่ต่อไป เนื่องจากในหลายๆกรณียังไม่มีวิธีการอื่นใดที่ จะนำมาใช้ทดแทนได้ดีกว่าหรือดีเท่า

อย่างไรก็ตาม ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผู้ใช้สัตว์จำนวนไม่น้อยละเลยคุณธรรมที่พึงมีต่อสัตว์ ไม่คำนึงถึงชีวิตสัตว์ที่จะต้องสูญเสียไปในการทดลองแต่ละครั้ง ไม่คำนึงว่าวิธีการที่นำมาใช้จะทำให้เกิดความทรมานและสร้างความเจ็บปวดแก่สัตว์หรือไม่ ไม่คำนึงถึงความกดดันที่สัตว์ได้รับเนื่องจากถูกกักขังสูญเสีย อิสระภาพ และไม่คำนึงถึงการสูญเสียพันธุ์ของสัตว์ป่าที่ถูกนำออกจากป่ามาใช้โดยไม่มีการเพาะขยายพันธุ์เพิ่ม ด้วย เหตุนี้ กลุ่มพิทักษ์สิทธิของสัตว์ กลุ่มต่อต้านการทรมานสัตว์ และกลุ่มอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า จึงต่อต้านในรูปแบบต่างๆ บางครั้งมีการทำลายทรัพย์สิน บางครั้งรุนแรงถึงกับ

เสียเลือดเนื้อและชีวิต กลุ่มผู้ใช้สัตว์และผู้รักษากฎหมาย จึงกำหนดมาตรการต่างๆ ขึ้นใช้เป็นแนวทางปฏิบัติรวมทั้งออกกฎหมายบังคับใช้ เช่น ประเทศอังกฤษเป็นประเทศแรกที่ออกกฎหมายเกี่ยวกับการทารุณกรรมสัตว์ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2519 และ ปรับปรุงให้รัดกุมยิ่งขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2529 จนเป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศอังกฤษเป็นประเทศที่มีการควบคุม ใช้สัตว์ในงานวิจัยที่เข้มงวดที่สุด

องค์กรระหว่างประเทศ คือ สมาองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Council for International Organization of medical Science หรือ CIOMS) ได้จัดให้มีการประชุม ระหว่างผู้ใช้สัตว์ทดลองและกลุ่มผู้คัดค้านจากทั่วโลก ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อ พ.ศ. 2528 และได้จัดทำข้อสรุปเป็นแนวทางการปฏิบัติในการใช้สัตว์เพื่อการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ (International Guiding Principles for Biomedical Research Involving Animals) ซึ่งหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย ได้นำมาใช้เป็นแนวทาง ในการกำหนดจรรยาบรรณควบคุมการใช้สัตว์ทดลองในประเทศของตนอย่างได้ผล จรรยาบรรณดังกล่าวได้นำไปสู่มาตรฐานต่างๆ เช่น การพัฒนา พันธุกรรมของสัตว์ ขึ้นอย่างหลากหลาย และนำไปสู่การใช้ พันธุวิศวกรรมในการผลิตสัตว์ เพื่อแก้ไข ปัญหาโรคต่างๆ ที่ยังไม่มีสัตว์เป็นต้นแบบ นอกจากนั้น จรรยาบรรณนี้ยังได้นำไปสู่การเลี้ยงสัตว์อย่างเป็นระบบ และได้พัฒนาเทคนิคในการปฏิบัติต่อสัตว์แต่ละชนิด โดยเฉพาะเพื่อลดความทรมานของสัตว์ลง ขณะเดียวกันก็มีความพยายามที่จะนำวิธีการทางด้านคณิตศาสตร์ ด้านคอมพิวเตอร์ และ In vitro biological system มาใช้แทนการใช้สัตว์ เพื่อลดจำนวนการใช้สัตว์ลง แต่วิธีการเหล่านี้ได้ผลเฉพาะบางกรณีเท่านั้น ยังไม่สามารถใช้ทดแทนได้ทุกกรณี

นักวิชาการที่ใช้สัตว์ในการทดลองต่างตระหนักดีว่า พันธุกรรมของสัตว์สภาพแวดล้อมในการเลี้ยงดู และเทคนิคที่ใช้ปฏิบัติต่อสัตว์ เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อผลการทดลอง คณะกรรมการนานาชาติว่าด้วย วิทยาศาสตร์สัตว์ทดลอง (International Committee on Laboratory Animal Science, ICLAS) ได้ แนะนำให้นักวิจัย รายงานปัจจัยทั้งสามอย่างละเอียดในการรายงานผลการวิจัย และได้เรียกร้องให้วารสาร ที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัยทางวิชาการตีพิมพ์เฉพาะผลงานที่เสนอรายละเอียดอย่างสมบูรณ์ในการใช้สัตว์เท่านั้น รวมทั้งเสนอให้แหล่งทุนอุดหนุน การวิจัยยกเลิกการให้ทุนในกรณี ที่ผู้ได้รับทุนวิจัยปฏิบัติผิดแผนงานการใช้สัตว์ที่ได้เสนอไว้ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวได้รับการสนับสนุน ทั้งจากวารสารและแหล่งทุนอุดหนุนการวิจัย เป็นอย่างดี

ในปัจจุบันวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้งมีผู้ใช้สัตว์ในงานวิจัย งานทดสอบ งานสอน และงานผลิตชีววัตถุ เป็นจำนวนมากเช่นเดียวกับในต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวของประเทศไทยมีมาตรฐานในระดับสากล สภาวิจัยแห่งชาติ จึง เห็นควร กำหนด "จรรยาบรรณการใช้สัตว์ เพื่องานทางวิทยาศาสตร์" ขึ้น เพื่อให้ นักวิจัยและนักวิชาการได้ใช้เป็น แนวทางปฏิบัติในการใช้สัตว์อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ และสัตว์ อย่างแท้จริงต่อไป

นิยาม

จรรยาบรรณ หมายถึง หลักความประพฤติอันเหมาะสม แสดงถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการ ประกอบอาชีพ ที่กลุ่มบุคคล แต่ละสาขาวิชาชีพประมวลขึ้นไว้เป็นหลัก เพื่อให้สมาชิกในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ยึดถือปฏิบัติ เพื่อรักษาชื่อเสียง และส่งเสริมเกียรติคุณของสาขาวิชาชีพของตน

สัตว์ หมายถึง สัตว์ที่มีกระดูกสันหลังทุกชนิด รวมถึง สัตว์ทดลอง สัตว์ป่า

สัตว์ทดลอง หมายถึง สัตว์ที่ถูกนำมาเพาะเลี้ยงในที่กักขัง สามารถสืบสายพันธุ์ได้ ซึ่งมนุษย์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ ในเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกสาขา

สัตว์ป่า หมายถึง สัตว์ทุกชนิดที่เกิดหรือ ดำรงชีวิตอยู่ในป่าตามธรรมชาติ

ผู้ใช้สัตว์ หมายถึง ผู้ใช้สัตว์ในงานวิจัย งานทดสอบ งานสอน และงานผลิตชีววัตถุ ในเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกสาขา

องค์กร หมายถึง สถาบันการศึกษาทุกระดับ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และองค์กรต่าง ๆ

จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง หลักเกณฑ์ที่ผู้ใช้สัตว์และผู้เลี้ยงสัตว์เพื่องานวิจัย งานทดสอบ งานผลิตชีววัตถุ และงานสอน ในเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกสาขา ยึดถือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม คุณธรรม มนุษยธรรม และหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนเป็นมาตรฐานการดำเนินงานที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน

จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

1. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตสัตว์

ผู้ใช้สัตว์ต้องใช้สัตว์เฉพาะกรณีที่ได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าเป็นประโยชน์และจำเป็นสูงสุด ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และสัตว์และ/หรือความก้าวหน้าทางวิชาการ และได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าไม่มีวิธีการอื่นที่เหมาะสมเท่าหรือเหมาะสมกว่า

2. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักถึงความเมตตาของผลงานโดยใช้สัตว์จำนวนน้อยที่สุด

ผู้ใช้สัตว์จะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติทางพันธุกรรมและคุณสมบัติทางสุขภาพของสัตว์ที่จะนำมาใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการใช้สัตว์ เพื่อให้มีการใช้สัตว์จำนวนที่น้อยที่สุด และได้รับผลงานที่ถูกต้องแม่นยำมากที่สุด

3. การใช้สัตว์ป่าต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและนโยบายการอนุรักษ์สัตว์ป่า

การนำสัตว์ป่ามาใช้ ควรกระทำเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นต่อการศึกษวิจัย โดยไม่สามารถ ใช้สัตว์ประเภทอื่นทดแทนได้ และการใช้สัตว์ป่านั้น จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและนโยบายการอนุรักษ์สัตว์ป่า

4. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตเช่นเดียวกับมนุษย์

ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักว่าสัตว์มีความรู้สึกเจ็บปวดและมีความรู้สึกตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม เช่นเดียวกับมนุษย์ จึงต้องปฏิบัติต่อสัตว์ด้วยความระมัดระวังทุกขั้นตอนนับตั้งแต่การขนส่ง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการเลี้ยงสัตว์ การจัดการสภาพแวดล้อมของสถานที่เลี้ยง เทคนิคในการเลี้ยง และการปฏิบัติต่อ สัตว์ โดยไม่ให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวด ความเครียด หรือความทุกข์ทรมาน

5. ผู้ใช้สัตว์ต้องบันทึกข้อมูลการปฏิบัติต่อสัตว์ไว้เป็นหลักฐานอย่างครบถ้วน

ผู้ใช้สัตว์ต้องปฏิบัติตามสัตว์ตรงตามวิธีการที่เสนอไว้ในโครงการ และต้องจดบันทึก ไว้เป็นหลักฐานอย่างละเอียด ครบถ้วน พร้อมทั้งจะเปิดเผยหรือชี้แจงได้ทุกโอกาส

จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์และแนวทางปฏิบัติ

1. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตสัตว์

ผู้ใช้สัตว์ต้องใช้สัตว์เฉพาะกรณีที่ได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าเป็นประโยชน์และจำเป็นสูงสุด ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และสัตว์และ/หรือความก้าวหน้าทางวิชาการ และได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่าไม่มีวิธีการอื่นที่เหมาะสมเท่าหรือเหมาะสมกว่า

แนวทางปฏิบัติ

1.1 ผู้ใช้สัตว์ควรใช้สัตว์เฉพาะในกรณีที่จำเป็นสูงสุดหลีกเลี่ยงไม่ได้หรือไม่มีวิธีการอื่นที่เหมาะสมเท่านั้น ไม่ใช้สัตว์อย่างพร่าเพรีอ ทั้งนี้ ผู้ใช้สัตว์ต้องยอมรับและตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตสัตว์ และศีลธรรมตามหลักศาสนา

1.2 ก่อนการใช้สัตว์ ผู้ใช้สัตว์ต้องศึกษาข้อมูล หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นอย่างถี่ถ้วน และนำข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาพิจารณาประกอบการศึกษา ทดลอง เพื่อให้การใช้สัตว์มีประสิทธิภาพสูงสุด

1.3 ก่อนการใช้สัตว์ผู้ใช้สัตว์ต้องนำเสนอโครงการที่แสดงถึงแผนงานและขั้นตอนการใช้พร้อม ทั้งเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่จะมีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์หรือ สัตว์ และ/หรือ ความก้าวหน้าทางวิชาการและข้อมูล หลักฐาน หรือเหตุผลที่แสดงว่า ไม่มี วิธีการอื่นที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ทดแทนได้ในสภาวะการณ์ขณะนั้น

1.4 เมื่อสิ้นสุดการใช้สัตว์ผู้ใช้สัตว์ต้องดำเนินการให้สัตว์ตายอย่างสงบ กรณีที่จำเป็นต้องให้ สัตว์นั้นมีชีวิตอยู่ต่อไป ผู้ใช้สัตว์ต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นและระบุวิธีการเลี้ยงสัตว์ให้ชัดเจนไว้ใน โครงการที่นำเสนอต่อคณะกรรมการของสถาบันทุกครั้งก่อนที่จะดำเนินโครงการ และต้องรับผิดชอบต่อเลี้ยง ดูแลสัตว์นั่นเองโดยไม่ใช้สถานที่หรือทรัพย์สินขององค์การโดยเฉพาอย่างยิ่งต้องไม่ปล่อยสัตว์กลับคืนสู่ธรรมชาติ

2. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักถึงความแม่นยำของผลงานโดยใช้สัตว์จำนวนน้อยที่สุด

ผู้ใช้สัตว์จะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติทางพันธุกรรมและคุณสมบัติทางสุขภาพของสัตว์ ที่จะนำมาใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการใช้สัตว์ เพื่อให้มีการใช้สัตว์จำนวนที่น้อยที่สุด และได้รับผลงานที่ถูกต้องแม่นยำมากที่สุด

แนวทางปฏิบัติ

2.1 ผู้ใช้สัตว์ ควรศึกษาและพิจารณาข้อมูลด้านพันธุกรรมและระบบการเลี้ยงสัตว์ให้ตรงกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัยและการใช้สัตว์

2.2 ผู้ใช้สัตว์ ควรเลือกใช้ชนิดและสายพันธุ์ของสัตว์ที่มีคุณสมบัติทางพันธุกรรมตรงกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของงานวิจัย และใช้สัตว์จำนวนน้อยที่สุด ที่จะให้ผลงานถูกต้อง แม่นยำ และ เป็นที่ยอมรับ โดยการใช้วิธีการทางสถิติคำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม

2.3 ผู้ใช้สัตว์ ควรเลือกใช้สัตว์จากแหล่งเพาะขยายพันธุ์ที่มีประวัติการสืบสายพันธุ์และมีคุณสมบัติทางพันธุกรรมคงที่ มีข้อมูลทางด้านพันธุกรรมและระบบการเลี้ยง และพร้อมที่จะให้บริการได้ทุกรูปแบบของชนิด สายพันธุ์ เพศ อายุ น้ำหนัก และจำนวนสัตว์ ตามความต้องการของผู้ใช้สัตว์อย่างต่อเนื่อง

2.4 ผู้ใช้สัตว์ ควรเลือกใช้สัตว์จากแหล่งที่มีการเลี้ยงด้วยระบบใดระบบหนึ่งดังต่อไปนี้

2.4.1 Strict Hygienic Conventional

2.4.2 Specified Pathogen Free

2.4.3 Germ Free

2.5 ผู้ใช้สัตว์ ควรนำสัตว์ที่ไม่มีประวัติการสืบสายพันธุ์มาใช้เฉพาะในกรณีที่จำเป็นซึ่งตรง กับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการศึกษาวิจัยเท่านั้น

2.6 ผู้ใช้สัตว์ ควรเลือกใช้วิธีการศึกษาวิจัย วิธีการเลี้ยงสัตว์ วิธีการปฏิบัติต่อสัตว์ การวางแผน การวิจัย และการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่ถูกต้องทั้งทางเทคนิคและสถิติ

3. การใช้สัตว์ป่าต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและนโยบายการอนุรักษ์สัตว์ป่า

การนำสัตว์ป่ามาใช้ ควรกระทำเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นต่อการศึกษาวิจัยโดยไม่สามารถใช้ สัตว์ประเภทอื่นทดแทนได้ และการใช้สัตว์ป่านั้น จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและนโยบายการอนุรักษ์สัตว์ป่า

แนวทางปฏิบัติ

3.1 ผู้ใช้สัตว์ ควรใช้สัตว์ป่าเฉพาะกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการวิจัยที่ไม่มีวิธีการอื่นหรือใช้ สัตว์อื่นทดแทนได้

3.2 ผู้ใช้สัตว์ป่าในการศึกษาวิจัยจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายและนโยบายการอนุรักษ์สัตว์ป่าอย่างครบถ้วนและเคร่งครัด

4. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตเช่นเดียวกับมนุษย์

ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักว่าสัตว์มีความรู้สึกเจ็บปวดและมีความรู้สึกตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม เช่นเดียวกับมนุษย์ จึงต้องปฏิบัติต่อสัตว์ด้วยความระมัดระวังทุกขั้นตอนนับตั้งแต่การขนส่ง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการเลี้ยงสัตว์ การจัดการสภาพแวดล้อมของสถานที่เลี้ยง เทคนิคในการเลี้ยง และการปฏิบัติต่อสัตว์ โดยไม่ให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวด ความเครียด หรือความทุกข์ทรมาน

แนวทางปฏิบัติ

4.1 การขนส่งสัตว์ หน่วยงานที่มีการใช้สัตว์ทดลอง และหน่วยงานที่เพาะเลี้ยงสัตว์ทดลอง ต้องร่วมกันจัดการให้มีผู้รับผิดชอบดูแลให้การขนส่งสัตว์ทั้งทางบก ทางน้ำหรือทางอากาศ มีผลกระทบต่อ สวัสดิภาพและสุขภาพของสัตว์น้อยที่สุด และให้สัตว์ได้รับความปลอดภัยมากที่สุด (โดยให้มีระบบควบคุม อุณหภูมิ ระบบระบายอากาศ ระบบป้องกัน การติดเชื้อ ภาชนะบรรจุสัตว์ที่แข็งแรงมั่นคงป้องกันสัตว์ หลบหนีได้และมีพื้นที่ให้สัตว์ เคลื่อนไหวได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสากล)

4.2 การจัดสภาพแวดล้อมของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสามารถป้องกันการติดเชื้อมีการควบคุม อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ แสง และเสียงให้คงที่ และเหมาะสมกับความ ต้องการของสัตว์แต่ละ ชนิด ไม่สร้างความเครียดให้แก่สัตว์

4.3 วัสดุอุปกรณ์เลี้ยงสัตว์

4.3.1 กรงหรือคอกเลี้ยงสัตว์ ต้องแข็งแรงมั่นคงเพียงพอที่จะป้องกันสัตว์หลบหนีได้ และ ถูกต้องตามมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้สำหรับชนิด ขนาด และจำนวนสัตว์ไม่มีส่วนประกอบที่จะทำให้สัตว์ บาดเจ็บและต้องทำ ด้วยวัสดุที่คงทนต่อสารเคมีหรือความร้อนที่ใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ

4.3.2 วัสดุรองนอน ต้องเหมาะสมกับสัตว์แต่ละชนิด ไม่แหลมคม มีคุณสมบัติที่ซึมซับน้ำ แล้วไม่เปื้อนอยู่ และต้องปลอดจากสารพิษและเชื้อโรค

4.3.3 สัตว์ต้องได้รับอาหารและน้ำที่สะอาดปราศจากเชื้อโรค สารพิษ และสารที่ก่อมะเร็ง ต้องได้รับอาหารและน้ำกินในปริมาณที่พอเพียงกับความต้องการตามระยะเวลา อาหารต้องมีส่วนประกอบ ของโปรตีน ไขมัน แป้ง วิตามิน แร่ธาตุและกาก อย่าง ครบถ้วน เหมาะสมกับความ ต้องการของสัตว์แต่ละชนิด

4.4 การจัดการ

4.4.1 หน่วยงานเลี้ยงสัตว์ ต้องเลี้ยงสัตว์ตามระบบการเลี้ยงแบบ Strict Hygienic Conventional หรือ specified Pathogen Free หรือ Germ Free ระบบใดระบบหนึ่งอย่างต่อเนื่องและเข้มงวดกวดขันในการป้องกันการติดเชื้อ โดยดำเนินการตามระบบดังกล่าว ข้างต้นอย่างเคร่งครัด

4.4.2 หน่วยงานเลี้ยงสัตว์ ต้องมีสัตวแพทย์หรือนักวิชาการที่มีพื้นความรู้และประสบการณ์ ด้านสัตว์ทดลอง และต้องมีพนักงานเลี้ยงสัตว์ที่ผ่านการอบรมการเลี้ยงสัตว์ทดลองที่ ได้มาตรฐาน

4.4.3 หน่วยงานเลี้ยงสัตว์ ต้องมีข้อมูล แหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ การป้องกันสัตว์ติดเชื้อ การควบคุมตรวจสอบสภาพแวดล้อมและการช่วยให้สัตว์ ตายอย่างสงบ ในกรณีที่ จำเป็นเพื่อให้สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวได้อย่าง ต่อเนื่องและถูกต้องตามความต้องการ พร้อมทั้ง ต้องมีวัสดุอุปกรณ์สำรอง และหน่วยซ่อมบำรุงที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยต้องได้รับงบประมาณในการดำเนินการ ดังกล่าวอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

4.4.4 หน่วยงานเลี้ยงสัตว์ ต้องจัดการกำจัดซากสัตว์และขยะปฏิกูลด้วยวิธีการที่เหมาะสม ที่สามารถกำจัดทำลายสารกัมมันตรังสี สารพิษ และเชื้อโรคไม่ให้ตกค้างหรือ แพร่กระจาย เป็นอันตรายต่อ สภาพแวดล้อม และสุขภาพ

4.5 เทคนิคในการปฏิบัติต่อสัตว์

4.5.1 ผู้ใช้สัตว์ ต้องกำหนดแผนงานและวิธีการปฏิบัติต่อสัตว์อย่างถูกต้องสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไว้ในโครงการอย่างชัดเจน

4.5.2 ผู้ใช้สัตว์และพนักงานเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติต่อสัตว์ด้วยความเมตตาไม่ทำให้ สัตว์ ได้รับความเจ็บปวด หรือเกิดความเครียด ในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ต้อง แสดงเหตุผลทาง วิชาการที่ ชัดเจนว่าไม่มีทางเลือกอื่นแล้วและต้องระบุนิธีการบำบัดหรือลดความเครียดและความ

เจ็บปวดที่เกิดขึ้นไว้ ในโครงการที่เสนอต่อคณะกรรมการของสถาบันไว้ด้วย ทั้งนี้การใช้สัตว์ควรสิ้นสุดลงก่อนที่สัตว์จะได้รับ ความเจ็บปวดจนถึงตาย

4.5.3 ผู้ใช้สัตว์ ต้องเรียนรู้เทคนิคพื้นฐานการปฏิบัติต่อสัตว์และมีความชำนาญพร้อมในเรื่องต่างๆ ดังนี้

- 1) การจัดและควบคุมสัตว์
- 2) การทำเครื่องหมายบนตัวสัตว์
- 3) การแยกเพศ
- 4) การให้สารทางปาก ผิวหนัง กล้ามเนื้อ เส้นเลือด ฯลฯ
- 5) การเก็บตัวอย่างเลือด อุจจาระ ปัสสาวะ ชี้นเนื้อ
- 6) การทำให้สัตว์สลบ
- 7) การทำให้สัตว์ตายอย่างสงบ
- 8) การผ่าซากสัตว์

5. ผู้ใช้สัตว์ต้องบันทึกข้อมูลการปฏิบัติต่อสัตว์ไว้เป็นหลักฐานอย่างครบถ้วน

ผู้ใช้สัตว์ต้องปฏิบัติต่อสัตว์ตรงตามวิธีการที่เสนอไว้ในโครงการ และต้องจดบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างละเอียด ครบถ้วน พร้อมทั้งจะเปิดเผยหรือชี้แจงได้ทุกโอกาส

แนวทางปฏิบัติ

5.1 ผู้ใช้สัตว์ต้องดำเนินการตามวิธีการที่เสนอไว้ในโครงการอย่างเคร่งครัด

5.2 ผู้ใช้สัตว์ต้องบันทึกหลักฐานแหล่งที่มาของสัตว์ วิธีการเลี้ยง ระบบการป้องกันการติดเชื้อ และสภาพแวดล้อมของสถานที่เลี้ยงสัตว์อย่างต่อเนื่อง

5.3 ผู้ใช้สัตว์ต้องทำบันทึกทุกครั้งที่มีการปฏิบัติต่อสัตว์ การกำกับและดูแลให้ผู้ใช้อัตว์ปฏิบัติ ตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

1. ระดับองค์การ

1.1 องค์การที่มีการใช้สัตว์ในงานวิจัย งานทดสอบ งานสอน และงานผลิตชีววัตถุ ควรมี คณะกรรมการอย่างน้อยหนึ่งชุด เพื่อรับผิดชอบและจัดการในเรื่องการใช้สัตว์ให้เป็นไปตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์และแนวทางปฏิบัติที่กำหนดไว้

1.2 คณะกรรมการควรประกอบด้วย กรรมการบริหารขององค์การ นักวิจัย และบุคคลภายนอกองค์การหรือนอกองค์การ อย่างหลากหลาย

1.3 หน้าที่ของคณะกรรมการ มี ดังนี้

1.3.1 กำหนดรายละเอียด แนวทางปฏิบัติในการใช้และการเลี้ยงสัตว์เพื่อ งานวิจัย งานทดสอบ งานสอน และงานผลิตชีววัตถุ ให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ

1.3.2 พิจารณาโครงการที่มีการใช้สัตว์ในงานวิจัย งานทดสอบ งานสอน และงาน ผลิตชีววัตถุที่มีผู้เสนอทั้งที่ต้องการจะดำเนินการภายในหรือภายนอกองค์การโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการ ที่ต้องการดำเนินการภายในองค์การ และนำเสนอต่อผู้บริหารองค์การเฉพาะโครงการที่มี แผนปฏิบัติการ ถูกต้องสอดคล้องกับจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ ซึ่งจะดำเนินการได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติ แล้วเท่านั้น

1.3.3 ติดตามกำกับดูแลการใช้สัตว์ให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติต่อสัตว์ โดยถูกต้องตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ

1.3.4 จัดการให้หน่วยงานเลี้ยงสัตว์ดำเนินการอย่างมีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ

1.3.5 สนับสนุนและผลักดันให้หน่วยงานเลี้ยงสัตว์ได้รับงบประมาณเพียงพอในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ

1.3.6 จัดให้มีการสอน การอบรม การประชุมทางวิชาการ เพื่อให้และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการใช้สัตว์แก่นักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ที่ใช้สัตว์และพนักงานเลี้ยงสัตว์ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน

2. ระดับชาติ

2.1 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งเพื่อกำกับ ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การใช้สัตว์เพื่องานวิจัย งานสอน งานทดสอบและงานผลิตชีววัตถุของทุกองค์การเป็นไปตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ และแนวทางปฏิบัติโดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.1.1 มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบข้อเท็จจริงภายในองค์การ กรณี ที่มีการร้องเรียนจากประชาชน สื่อมวลชน วารสารที่ตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ และแหล่งให้ทุนอุดหนุนการวิจัย

2.1.2 ส่งเสริมสนับสนุนและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้อัตว์ องค์การที่ใช้สัตว์ทั้งภาครัฐ และเอกชน ปฏิบัติตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ อย่างเคร่งครัด

2.1.3 สนับสนุนและเสนอแนะแก่องค์การ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ใช้สัตว์ในการกำหนดรายละเอียดและแนวทางปฏิบัติสำหรับการใช้และการเลี้ยงสัตว์เพื่องานวิจัยงานทดสอบงานสอบ และงานผลิตชีววัตถุขององค์การให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ

2.1.4 แก้ไขปรับปรุงจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ ให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศ

2.1.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ ที่ใช้สัตว์ จัดการประชุมสัมมนา อบรมวิธีการ เลี้ยงและวิธีการใช้สัตว์ ตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ

2.1.6 ประสานงานกับสำนักงบประมาณ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณ ให้ได้ รับทราบถึงความสำคัญของการดำเนินงานตามจรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนด้านงบประมาณให้เพียงพอแก่การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.7 ประสานงานกับหน่วยงานที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ให้พิจารณาให้ทุนอุดหนุน แก่ โครงการที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการของแต่ละองค์การแล้วเท่านั้น

2.2 กองบรรณาธิการของวารสารที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัย ควรกำหนดให้ผู้ส่งบทความ หรือผลงานวิจัย เพื่อพิมพ์เผยแพร่ จัดส่งต้นฉบับพร้อมด้วยข้อมูลที่แสดงความชัดเจนทั้งด้านพันธุกรรมสัตว์ จำนวนสัตว์ที่ใช้วิธีการเลี้ยงและเทคนิคการปฏิบัติต่อสัตว์ รวมทั้งเอกสารแสดงหลักฐาน การได้รับอนุมัติ จากคณะกรรมการขององค์การให้ดำเนินการวิจัยได้มาด้วย และควรรอกการ

ตีพิมพ์ไว้จนกว่าผู้ส่งบทความ หรือผลงานวิจัยจะส่งเอกสารแสดงหลักฐานว่าได้ปฏิบัติถูกต้อง ตาม จรรยาบรรณการใช้สัตว์ฯ มาให้ครบถ้วนแล้ว

4. การจดสิทธิบัตรผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร (กรมทรัพย์สินทางปัญญา.
2555 : ออนไลน์)

สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

สิทธิบัตร (Patent) หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ (Invention) หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design) ที่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด เป็น สิทธิพิเศษ ที่ให้ผู้ประดิษฐ์คิดค้นหรือผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ มีสิทธิที่จะผลิตสินค้า จำหน่ายสินค้าแต่ เพียงผู้เดียว ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

การประดิษฐ์ (Invention) หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับ ลักษณะองค์ประกอบ โครงสร้างหรือกลไกของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งกรรมวิธีในการผลิตการรักษา หรือปรับปรุงคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น หรือทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น กลไกของเครื่องยนต์, ยา รักษาโรค, วิธีการในการเก็บรักษาพืชผักผลไม้ไม่ให้เน่าเสียเร็วเกินไป เป็นต้น

การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design) หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์ ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น การออกแบบแก้วน้ำให้มีรูปร่างเหมือน รองเท้า เป็นต้น

อนุสิทธิบัตร (Petty Patent) คือ หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์จะมี ลักษณะคล้ายกันกับการประดิษฐ์ แต่เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่มีระดับการพัฒนาเทคโนโลยีไม่สูงมาก หรือ เป็นการประดิษฐ์คิดค้นเพียงเล็กน้อย และมีประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ ริเริ่มโดย การใช้สติปัญญาความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่นโดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ คุ้มครองโดยผู้สร้างสรรค์จะได้รับความคุ้มครองทันทีที่สร้างสรรค์โดยไม่ต้องจดทะเบียน

กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ 9 ประเภทตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่

1. งานวรรณกรรม (หนังสือ จุลสาร สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ)
2. งานนาฏกรรม (ทำรำ ทำเต้น ฯลฯ)
3. งานศิลปกรรม (จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ศิลปะประยุกต์ ฯลฯ)
4. งานดนตรีกรรม (ทำนอง ทำนองและเนื้อร้อง ฯลฯ)
5. งานสิ่งบันทึกเสียง (เทป ซีดี)
6. งานโสตทัศนวัสดุ (วีซีดี ดีวีดี ที่มีภาพหรือมีทั้งภาพและเสียง)
7. งานภาพยนตร์

8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ

9. งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ

วิธีดำเนินการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

1. การกรอกข้อมูลและระบุรายละเอียดต่างๆ

1.1 ชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ระบุชื่อสัญชาติ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนหรือนิติบุคคล (แล้วแต่กรณี) และที่อยู่ของเจ้าของลิขสิทธิ์

1.2 ชื่อตัวแทน กรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องการมอบอำนาจให้กับผู้รับมอบอำนาจมาดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการรับแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์และระบุถึงขอบเขตอำนาจของผู้รับมอบอำนาจ โดยให้ ระบุ ชื่อ สัญชาติ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนหรือนิติบุคคล (แล้วแต่กรณี) และที่อยู่ของผู้รับมอบ อำนาจ

1.3 สถานที่ติดต่อในประเทศไทย ให้ระบุสถานที่และเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อเจ้าของสิทธิหรือตัวแทน เพื่อสะดวกในการติดตามเอกสารและผลงาน กรณีเอกสารและผลงานมีความไม่ครบถ้วน

1.4 ชื่อผู้สร้างสรรค์หรือนามแฝง ให้ระบุชื่อ สัญชาติ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนหรือนิติบุคคล ที่อยู่ผู้สร้างสรรค์ นามแฝง กรณีผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคลให้ระบุ วัน เดือน ปี ที่จดทะเบียนนิติบุคคล และกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เสียชีวิตแล้วให้ระบุ วัน เดือน ปี ที่ผู้สร้างสรรค์เสียชีวิต

1.5 ชื่อผู้สร้างสรรค์ร่วมหรือนามแฝง ให้ระบุชื่อ สัญชาติ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน หรือนิติบุคคล ที่อยู่ของผู้สร้างสรรค์หรือนามแฝง กรณีมีผู้สร้างสรรค์ร่วมมากกว่า 1 คน ให้ระบุในช่องนี้ กรณีผู้สร้างสรรค์ร่วมเป็นนิติบุคคล ให้ระบุ วัน เดือน ปี ที่จดทะเบียนนิติบุคคล และกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วมเสียชีวิตแล้ว ให้ระบุ วัน เดือน ปี ที่ผู้สร้างสรรค์เสียชีวิต

1.6 ชื่อผลงาน ให้ระบุชื่อผลงานที่ส่งกดยกต้อง เพื่อประโยชน์ในการระบุในหนังสือรับรอง การแจ้งข้อมูล

1.7 ประเภทของงาน ให้ระบุประเภทของงานและลักษณะงานที่ประสงค์จะยื่นแจ้งข้อมูล พร้อมระบุผลงานที่ยื่นประกอบคำขอ เช่น หนังสือ 1 เล่ม หรือแผ่นซีดี 1 แผ่น ฯลฯ เป็นต้น

1.8 ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ระบุว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์โดยวิธีใด เช่น เป็นผู้สร้างสรรค์ ผู้ว่าจ้าง ผู้รับจ้าง นายจ้าง หรือผู้รับโอนลิขสิทธิ์ ฯลฯ เป็นต้น

1.9 ลักษณะการสร้างสรรค ให้ระบุว่าเป็นผู้สร้างสรรค์ขึ้นเองทั้งหมด สร้างสรรคบางส่วน โดยระบุว่ามีส่วนใดบ้าง หรือ เป็นกรณีอื่นๆ เช่น เป็นผู้รวบรวมผลงาน หรือผู้ดัดแปลงผลงาน ฯลฯ

1.10 สถานที่สร้างสรรค์ ให้ระบุว่าเป็นการสร้างสรรคผลงานกระทำในประเทศใด

1.11 ปีที่สร้างสรรค์ ให้ระบุปีที่ทำการสร้างสรรค์ผลงาน

1.12 การโฆษณางาน ให้ระบุ วัน เดือน ปี และประเทศที่มีการโฆษณาครั้งแรก โดยการสำเนางานออกจำหน่ายโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์และสำเนางานมีจำนวนมากพอสมควร กรณี ยังไม่มีการโฆษณางานให้ระบุโดยทำเครื่องหมายในช่องยังไม่ได้โฆษณา

1.13 การแจ้ง/จดทะเบียนลิขสิทธิ์ในต่างประเทศ ให้ระบุว่าเคยแจ้ง/จดทะเบียนลิขสิทธิ์ในต่างประเทศหรือไม่ โดยให้ทำเครื่องหมายลงในช่องการแจ้งหรือจดทะเบียน (แล้วแต่กรณี)

1.14 การอนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์/โอนลิขสิทธิ์ ให้ระบุเครื่องหมายลงในช่องว่าเคยอนุญาต/โอนลิขสิทธิ์หรือไม่ เช่น หากไม่เคยอนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์/โอนลิขสิทธิ์ ให้ทำเครื่องหมายในช่องไม่เคยอนุญาต ให้ผู้อื่นใช้ลิขสิทธิ์หรือโอนลิขสิทธิ์ในงานของตน หากเคยอนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์/โอนลิขสิทธิ์ ให้ระบุว่า อนุญาตให้ใช้หรือโอนลิขสิทธิ์แก่ใคร เมื่อใด เป็นการอนุญาตโอนลิขสิทธิ์โดยให้สิทธิทั้งหมดหรือบางส่วน และมีระยะเวลาในการอนุญาต/โอนลิขสิทธิ์เท่าใด

1.15 การเผยแพร่ข้อมูลลิขสิทธิ์ ให้ระบุว่าอนุญาตให้คนอื่นตรวจดูเอกสารในแฟ้มคำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์และผลงานหรือไม่

1.16 การลงนามในคำขอให้เจ้าของลิขสิทธิ์หรือตัวแทนเป็นผู้ลงนาม

2. ใบต่อท้ายคำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ข้อมูลที่กรอกในคำขอ (ลข.01) มีจำนวนมากและผู้ขอไม่อาจกรอกข้อมูลได้ครบถ้วนในแต่ละข้อ เช่น ในกรณีที่มิใช่เจ้าของลิขสิทธิ์ ตัวแทน ผู้สร้างสรรค์ร่วมมากกว่า 1 คน ผู้ขอสามารถระบุข้อมูลเพิ่มเติมได้ในใบต่อท้ายฯ ผู้ลงนามในใบต่อท้ายคือ เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือตัวแทน

3. แบบแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานโดยย่อ ให้ระบุวิธีการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานโดยย่อหรือแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้ลงนามในแบบแสดงรายละเอียดการสร้างสรรค์ผลงานโดยย่อ คือ เจ้าของลิขสิทธิ์หรือตัวแทน

4. หนังสือรับรองความเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์ ให้ระบุชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่อยู่ ทะเบียนนิติบุคคล (ถ้ามี) ประเภทของงานลิขสิทธิ์ ชื่อผลงาน และระบุวันที่ยื่นคำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ ผู้ลงนามในหนังสือรับรองความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ คือ เจ้าของลิขสิทธิ์ เท่านั้น

5. ผลงานลิขสิทธิ์ที่ใช้ยื่นประกอบคำขอ

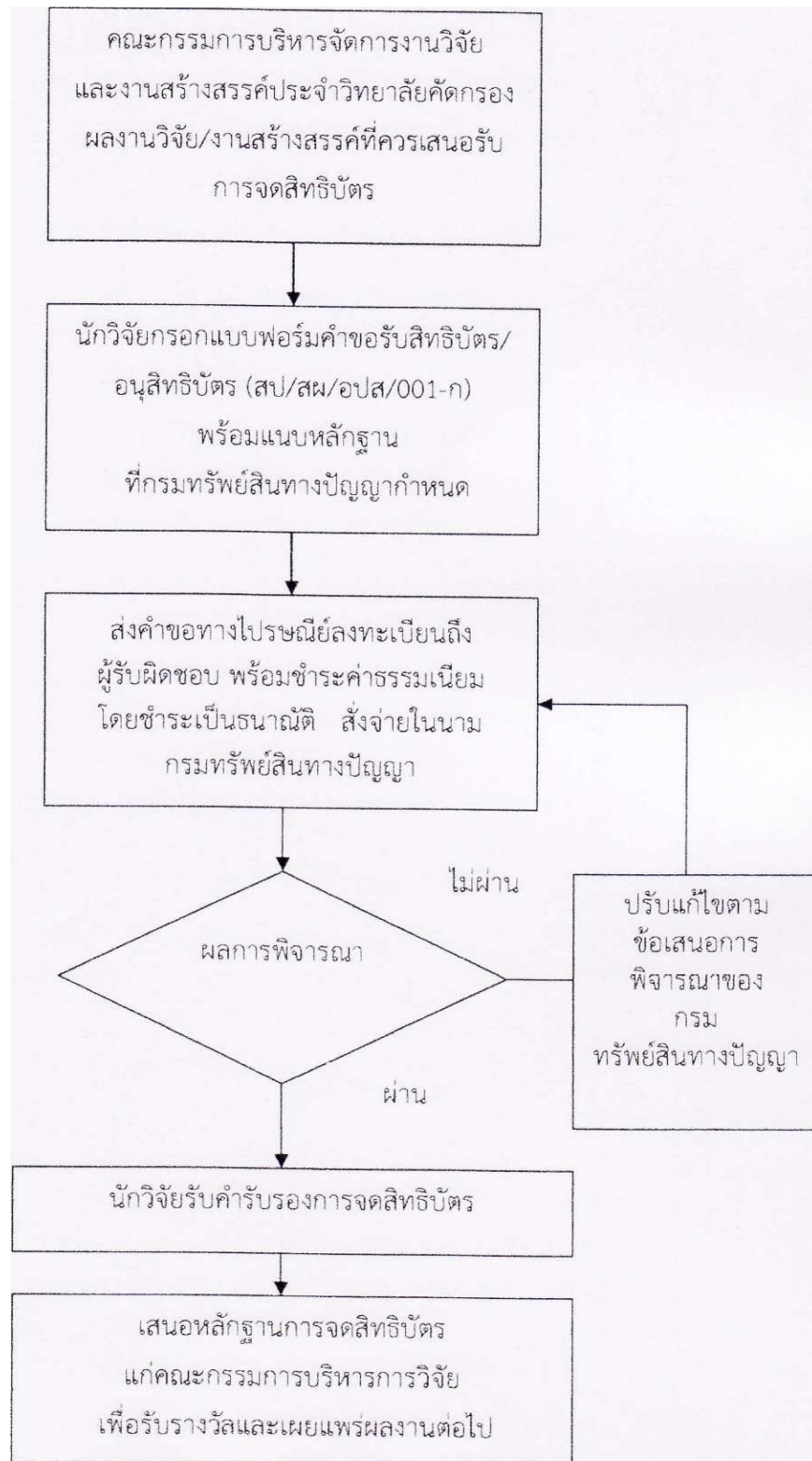
- วรรณกรรม เช่น หนังสือ ชุดเอกสาร แผ่นซีดี ฯลฯ
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น สำเนา Source Code จำนวน 10 หน้าแรกและ 10 หน้าสุดท้าย หรือส่งซีดีหรือแผ่นดิสก์บรรจุโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และในกรณีที่มิใช่ Source Code น้อยกว่า 50 หน้าให้ส่งแผ่นซีดีหรือแผ่นดิสก์บรรจุโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยเจ้าของลิขสิทธิ์อาจฉีกและลงลายมือชื่อ กำกับด้วยก็ได้

- นาฏกรรม เช่น แผ่นซีดี ภาพการแสดงพร้อมบรรยายประกอบท่าทางทุกขั้นตอน ฯลฯ
- ศิลปกรรม เช่น ภาพถ่ายผลงาน ภาพร่างผลงาน ภาพพิมพ์เขียว
- สิ่งบันทึกเสียง เช่น แผ่นซีดี เทปเพลง ฯลฯ
- โสตทัศนวัสดุ เช่น แผ่นซีดี แผ่นดีวีดี ฯลฯ
- ภาพยนตร์ เช่น แผ่นซีดี แผ่นดีวีดี ฯลฯ
- ดนตรีกรรม เช่น เนื้อเพลง แผ่นซีดี เทปเพลง โน้ตเพลง ฯลฯ
- แพร่เสียงแพร่ภาพ เช่น แผ่นวีซีดี แผ่นซีดี ฯลฯ
- งานอื่นใดอันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ เช่น ภาพถ่ายของผลงาน ฯลฯ

6. เอกสารที่ใช้ประกอบการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

1. สำเนาบัตรประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง (กรณีเป็นบุคคลธรรมดา)
2. สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล ที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกิน 6 เดือน ของเจ้าของลิขสิทธิ์ (กรณีเป็นนิติบุคคล)
3. หนังสือมอบอำนาจติดอากรแสตมป์ 30 บาท พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง (กรณีมีการมอบอำนาจ)
4. หน่วยงานหรือองค์กรของรัฐบาลใช้สำเนาหนังสือแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานหรือองค์กรฯ รวมทั้งสำเนาบัตรประชาชนของผู้ยื่นคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
5. มูลนิธิใช้สำเนาหนังสือการจดทะเบียนตั้งมูลนิธิ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ขั้นตอนการเสนอขอจดสิทธิบัตร

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการเสนอขอจดสิทธิบัตร

บทที่ 3

การบริหารจัดการการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์

1. การสนับสนุนเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการนำไปใช้ประโยชน์

ให้การสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์ โดยการจัดระบบส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งการนำเสนอในการประชุมวิชาการ และการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร รวมทั้งจัดระบบสนับสนุนการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของนักวิจัย ได้แก่ การเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์เพื่อสร้างความร่วมมือเชิงวิชาการระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ การสนับสนุนทางความรู้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก โดยรักษาสีตของนักวิจัยตลอดจนการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่นักวิจัย

2. การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

โดยสนับสนุนการสร้างเครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ โดยเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับชุมชนและองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งจัดระบบประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เชิงรุกทางเว็บไซต์ของคณะฯ และเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยเพื่อการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์แก่สถาบันต่างๆ ดังนี้

2.1 แหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยนั้นมีความหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอในเวทีการประชุมวิชาการต่างๆ ทั้งระดับชาติ และนานาชาติ รวมถึงการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

1.1 แหล่งตีพิมพ์ผลงานในประเทศ

ผู้วิจัยสามารถส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติที่ สกว. ให้การรับรอง โดยผู้วิจัยสามารถตรวจสอบรายชื่อวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ได้จาก <http://www.trf.or.th> และสามารถนับรวมรายชื่อวารสาร 8 ชื่อเรื่อง ที่ สกว. ให้การรับรองด้วย ดังรายชื่อวารสารต่อไปนี้

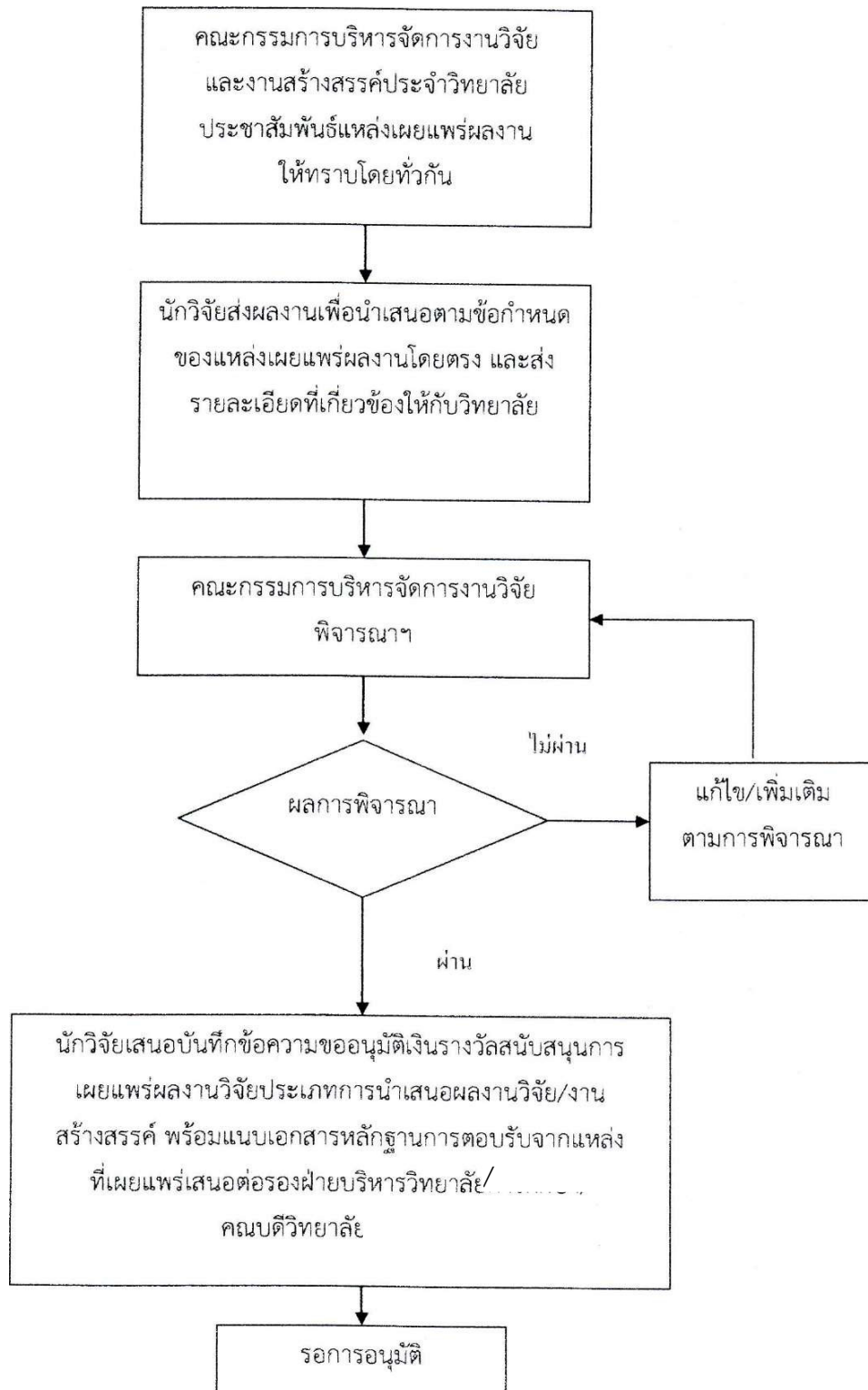
- 1) วารสารนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 2) วารสารประชากรและสังคม - สมาคมนักวิจัยประชากรและสังคม
- 3) วารสารเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์/Chulalongkorn Journal of Economics (GE)
- 4) วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- 5) วารสารเอเชียปริทัศน์ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 6) MANUSYA หน่วยงานอิสระ ด้วยการสนับสนุนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 7) Prajna Vihara - มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- 8) The Journal คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- 1.2 แหล่งตีพิมพ์ผลงานในต่างประเทศ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - 1) International Journal of Educational Research
 - 2) Journal of Teacher Education
 - 3) Journal of Educational Psychology
 - 4) journal of social science

2.2 แหล่งนำเสนอเวทีวิชาการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1.1 <http://www.allconferences.com>
- 1.2 <http://www.conferencesalert.com>
- 1.3 <http://www.riclib.nrct.go.th/Con2008/homepage.htm>

ขั้นตอนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

3. มาตรการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจในการผลิต เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญในการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยในการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ จึงมีการยกย่องและให้ค่าตอบแทนนักวิจัยที่นำเสนอผลงานวิจัยตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ พ.ศ. 2556 (ภาคผนวก ก)

บทที่ 4

การควบคุมคุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

1. การควบคุมคุณภาพด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

1.1 ปัจจัยข้อที่ 1 ทิศทางและเป้าหมายการวิจัย

ข้อเสนอของโครงการวิจัยควรแสดงถึงทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบาย กลยุทธ์ และเป้าหมายในระดับหน่วยงานที่สูง สามารถแสดงให้เห็นทิศทางของงานวิจัยว่ามุ่งไปสู่การค้นหาคำตอบความรู้ใหม่ หรือมุ่งสู่การหาคำตอบเพื่อแก้ไขหรือเพื่อพัฒนา หรือเป็นแนวทางในการดำเนินงานของท้องถิ่น และชุมชน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

1.2 ปัจจัยข้อที่ 2 นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยและการวางแผนงานวิจัยสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์

การวิจัยต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีการกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การวิจัย หรือแผนการวิจัยให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์และภารกิจหลักของหน่วยงาน การวิจัยที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัย นอกจากนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรมีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเพื่อกำหนดแผนการปฏิบัติงาน วางแผนการ ปฏิบัติงาน กำหนดผู้รับผิดชอบ กำหนดระยะเวลา มีการติดตามและประเมินผลและนำผลมาปรับปรุง/ พัฒนาแผนกลยุทธ์การวิจัย/แผนการวิจัยที่กำหนดไว้ มีการจัดลำดับขั้นตอนของการวิจัยเพื่อให้เกิดความ สะดวก ประหยัดเวลา และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

1.3 ปัจจัยข้อที่ 3 บุคลากรด้านการวิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย/ผู้ร่วมวิจัย ควรมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยหรือมีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีความรับผิดชอบ มีคุณลักษณะที่เหมาะสม มีเวลามากเพียงพอที่จะอุทิศตนเพื่อการวิจัยตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยในเบื้องต้นจะประเมินจากวุฒิการศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการทำวิจัยหรือมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ มีระบบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

1.4 ปัจจัยข้อที่ 4 เครื่องมือและอุปกรณ์การวิจัย

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ มีความแม่นยำตรง เหมาะสมกับงานวิจัยที่ ดำเนินการ และมีระบบการบำรุงรักษาให้มีความพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เครื่องมือที่ใช้ ในการรวบรวมข้อมูลต้องมีความตรง (Validity) และเชื่อถือได้ (Reliable) มีวิธีการตรวจให้คะแนนเป็น มาตรฐาน (กรณีที่เป็นแบบตรวจให้คะแนน) สามารถรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นในการศึกษาได้อย่างครบถ้วน มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่เหมาะสมกับประเภทของเครื่องมือ และถูกต้องตามหลักวิชาการ

1.5 ปัจจัยข้อที่ 5 งบประมาณและการเงิน

มีการวางแผนการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบระเบียบ มีการวางแผนการใช้จ่ายตามขั้นตอนอย่างเหมาะสมกับสถานภาพของงานวิจัย เบิกจ่ายงบประมาณตามระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งมีการ กำกับ ควบคุม ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และนำผลมาปรับปรุง แผนการจัดสรรและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ และมีการจัดทำรายงานการเงินเป็นระยะๆ ตามขั้นตอน การเบิกจ่ายจนถึงสิ้นสุดโครงการ

1.6 ปัจจัยข้อที่ 6 ข้อมูลและสารสนเทศเพื่องานวิจัย

มีระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการวิจัย มีระบบสำหรับการจัดเก็บข้อมูล มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการวิจัยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวิจัย รวมถึงการนำไปใช้เพื่อการวางแผนและการตัดสินใจทางการวิจัย

2. การควบคุมคุณภาพด้านกระบวนการ (Process)

2.1 ปัจจัยข้อที่ 1 การบริหารจัดการ และดำเนินการวิจัย

มีโครงสร้างการบริหารการวิจัยที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพเป็นที่รับทราบโดยทั่วกัน ในกลุ่มผู้ร่วมวิจัยในโครงการวิจัยหรือชุดโครงการวิจัย กำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการ มอบหมายภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคลากรทั้งหมดที่ร่วมในโครงการที่ชัดเจน มีการติดต่อ สื่อสาร และทำงานร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานวิจัยดำเนินไปเป็นลำดับตามแผน โดยประเมินผลการดำเนินงานของผู้ร่วมโครงการวิจัยทุกระดับเป็นระยะๆ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการบริหาร และจัดการงานวิจัย มีการ จัดสรรงบประมาณสำหรับการบริหารจัดการงานวิจัยและเพื่อการวิจัยตามแผน รวมทั้งปรับเปลี่ยนตาม สถานการณ์อย่างเหมาะสม และนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการบริหารและจัดการงานวิจัย สำหรับศึกษาหาความรู้หรือข้อมูลเพิ่มเติมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับงานวิจัยที่ได้รับมอบหมาย หรือที่เกี่ยวข้องเป็นระยะๆ รวมทั้งมีการบริหารและจัดการสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ เพื่องานวิจัย ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ปัจจัยข้อที่ 2 การดำเนินการวิจัยแบบบูรณาการ

ศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ท้องถิ่นและชุมชน โดยทำวิจัยร่วมกันระหว่างผู้วิจัยหลากหลายสาขาเพื่อให้ได้พื้นฐานสำหรับการวิจัยในโครงการนั้นๆ อย่างถูกต้อง แม่นยำจากผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ และเพื่อความรู้ที่กว้างขวางอันจะทำให้ ผลงานวิจัยสำเร็จลุล่วงอย่างรวดเร็ว และมีความแม่นยำเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยประเมินความต้องการผู้ร่วมวิจัยในศาสตร์สาขาต่างๆ ที่มีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยนั้นๆ และเลือกผู้ร่วมวิจัยที่มีคุณภาพและมีศักยภาพ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ร่วมโครงการ อย่างชัดเจน รวมทั้งมีกรอบระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยให้ผู้ร่วมวิจัยในแต่ละศาสตร์สาขาได้มีโอกาส ถ่ายทอดความรู้ความชำนาญ หรือทำให้เกิดการเพิ่มพูนความรู้ระหว่างกันและกันโครงการอย่างเป็นรูปธรรม และแสวงหาเครือข่ายและพันธมิตร รวมถึง

แหล่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์เข้ามาสนับสนุนหรือมีส่วนร่วมในงานวิจัยในท้องถิ่น ชุมชน รวมถึงภาครัฐ และเอกชน

2.3 ปัจจัยข้อที่ 3 ความร่วมมือกับหน่วยงานวิจัยอื่นๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัย ภายในประเทศ และต่างประเทศ

มีการประเมินเนื้อหาและขอบเขตการวิจัยว่าจำเป็นต้องอาศัยความรู้ในด้านใดสาขาใดบ้าง และต้องร่วมมือกับผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์สาขานั้นๆ หรือการร่วมงานระหว่างกลุ่มวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่อยู่ในโครงการวิจัยทั้งภายในมหาวิทยาลัย ต่างมหาวิทยาลัยภายในประเทศ หรือจากต่างประเทศเพื่อให้โครงการวิจัยมีความสมบูรณ์ที่สุด

2.4 ปัจจัยข้อที่ 4 จริยธรรมการวิจัยในคนหรือที่เกี่ยวข้องกับคน และจริยธรรมการวิจัยที่ใช้สัตว์ทดลองในการวิจัย รวมทั้ง สถานภาพและความปลอดภัยทางกายภาพ และการปกป้องสถานะแวดล้อม ความปลอดภัยในด้านสารเคมี สารกัมมันตรังสีและความปลอดภัยทางชีวภาพ

โครงการวิจัยที่มีการวิจัยในคนหรือเกี่ยวข้องกับคน หรือมีการใช้สัตว์ทดลองในการวิจัย พึงดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ มีการปฏิบัติตามกรอบที่ได้แจ้งไว้อย่างเคร่งครัด รวมถึงการรายงานผลการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนดให้มีการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรที่ทำการวิจัยโดยตรง ให้มีความรู้ ความชำนาญและทักษะในการติดต่อสื่อสารและปฏิบัติตามเกณฑ์เกี่ยวกับการทดลองในคนหรือในการปฏิบัติเมื่อทำการทดลองในสัตว์ และมีการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องจริยธรรมการวิจัยในคน หรือในสัตว์ทดลอง

2.5 ปัจจัยข้อที่ 5 จรรยาบรรณการวิจัย

มีการดำเนินการภายในกรอบแห่งจรรยาบรรณการวิจัยตามข้อเสนอแนะของมหาวิทยาลัยและ นักวิจัยพึงปฏิบัติในกรอบตามจรรยาบรรณนักวิจัยที่เสนอแนะโดยสภาวิจัยแห่งชาติ ที่ครอบคลุมทุกขั้นตอน ของการวิจัยตั้งแต่การวางโครงร่างวิจัย การเสนอขอรับการสนับสนุนไปจนถึงเมื่อได้ผลผลิต และการนำไป เผยแพร่ โดยมีรายละเอียดที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2

3. การควบคุมคุณภาพด้านผลผลิต (Output)

จากการควบคุมคุณภาพด้านการนำเข้า และด้านกระบวนการ จะส่งผลให้เกิดผลผลิตที่มีคุณภาพทำ ให้คณาจารย์สามารถผลิตผลงานวิจัยที่เป็นรูปเล่มสมบูรณ์ สามารถนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ได้รับรางวัล และเชิดชูเกียรติ และสามารถจดลิขสิทธิ์ด้านทรัพย์สินทางปัญญาได้นอกจากนี้ยังสามารถนำผลการวิจัยไป ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและชุมชนอีกด้วย

บทที่ 5

การขอรับทุนและแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์

1. แหล่งทุนภายในมหาวิทยาลัย

1.1 แหล่งทุนของมหาวิทยาลัย

1.1.1 หน่วยงานที่รับผิดชอบการวิจัย

มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับทุนสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ คือ สถาบันวิจัยและพัฒนา

1.1.2 ลักษณะการให้ทุนสนับสนุนการวิจัย

เป็นโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญในองค์ความรู้ตามสาขาวิชา นวัตกรรม การเรียนการสอนและสิ่งประดิษฐ์ตามที่สนใจ ภายใต้กรอบทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัย

1.1.3 ลักษณะผู้ขอรับทุนวิจัย

- 1) ผู้ขอทุนต้องเป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- 2) ไม่ติดค้างงานวิจัยที่ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัย

1.1.4 การให้การสนับสนุนการวิจัย

- 1) สนับสนุนโครงการวิจัยเดี่ยว
- 2) สนับสนุนการทำงานวิจัยเป็นทีม

1.1.5 การเสนอขอรับทุนการวิจัย ดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคู่มือบริหารงานวิจัย ดังนี้

- 1) เสนอขอรับทุนตามระยะเวลาที่สถาบันวิจัยและพัฒนาติดประกาศ
- 2) สมัครขอรับทุนผ่านสถาบันวิจัยและพัฒนา ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- 3) จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยตามแบบฟอร์มที่สถาบันวิจัยและพัฒนากำหนด
- 4) จัดส่งสำเนาเอกสารไปยังสถาบันวิจัยและพัฒนา ภายในระยะเวลาที่กำหนด

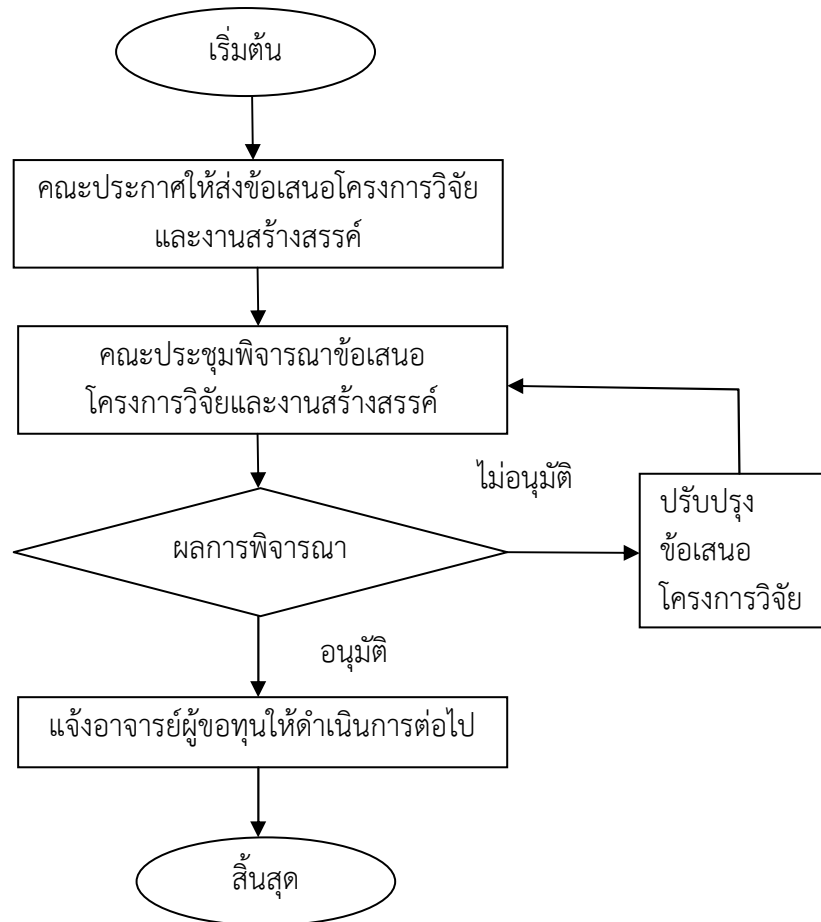
1.1.6 การพิจารณาทุนสนับสนุนการวิจัยและการจัดสรรงบประมาณ

คณะกรรมการของสถาบันวิจัยและพัฒนา จะพิจารณาทุนสนับสนุนการวิจัยและการจัดสรรงบประมาณตามความเหมาะสม โดยพิจารณาจากข้อเสนอโครงการวิจัย

1.2 แหล่งทุนของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะสนับสนุนทุนวิจัยให้กับคณาจารย์ โดยบรรจุโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปี ขั้นตอนการขออนุมัติโครงการและการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัย มีวิธีดำเนินการเช่นเดียวกันกับสถาบันวิจัยและพัฒนา

ขั้นตอนการขอรับทุนสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของ
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

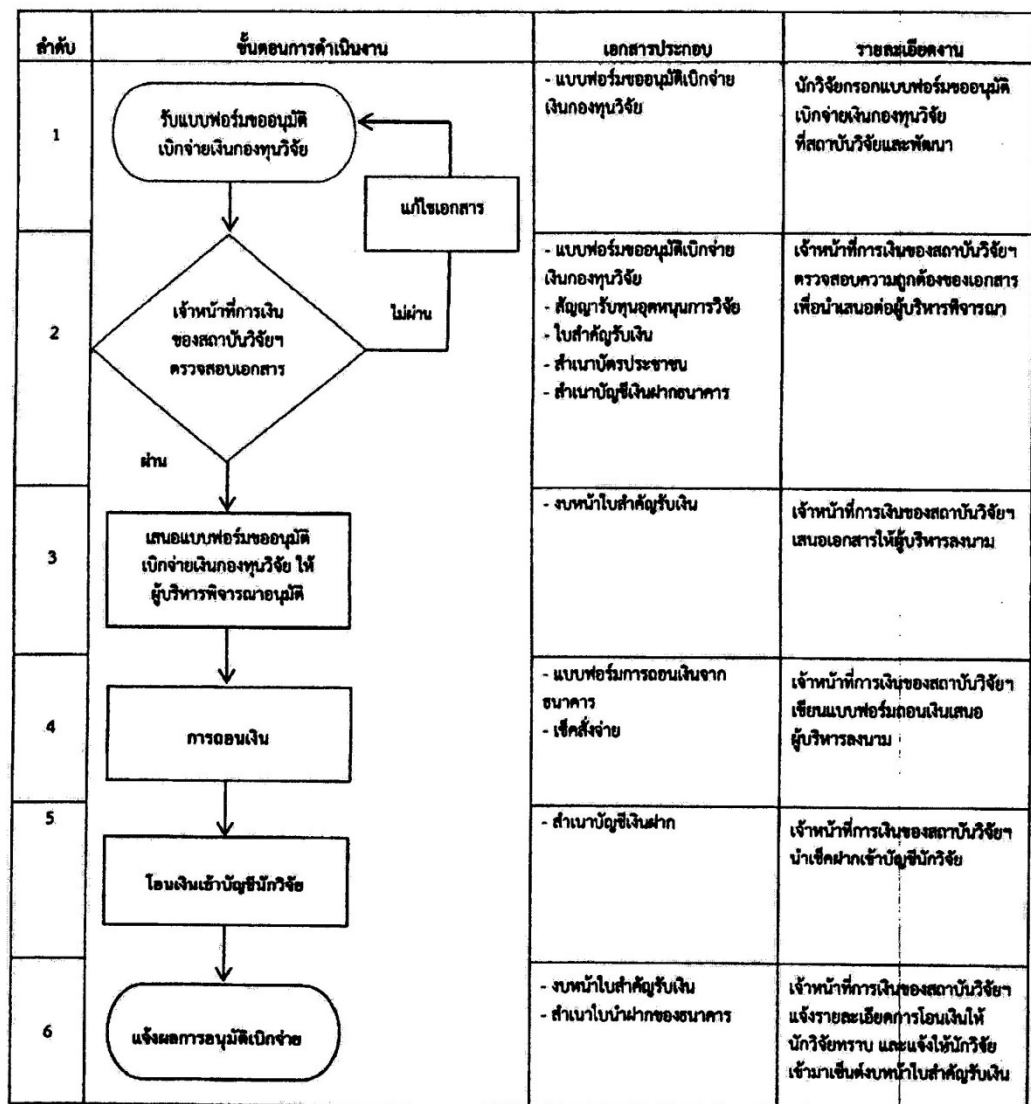

ภาพที่ 5.1 ขั้นตอนการขอรับทุนสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ขั้นตอนการทำสัญญาเบิกเงินสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

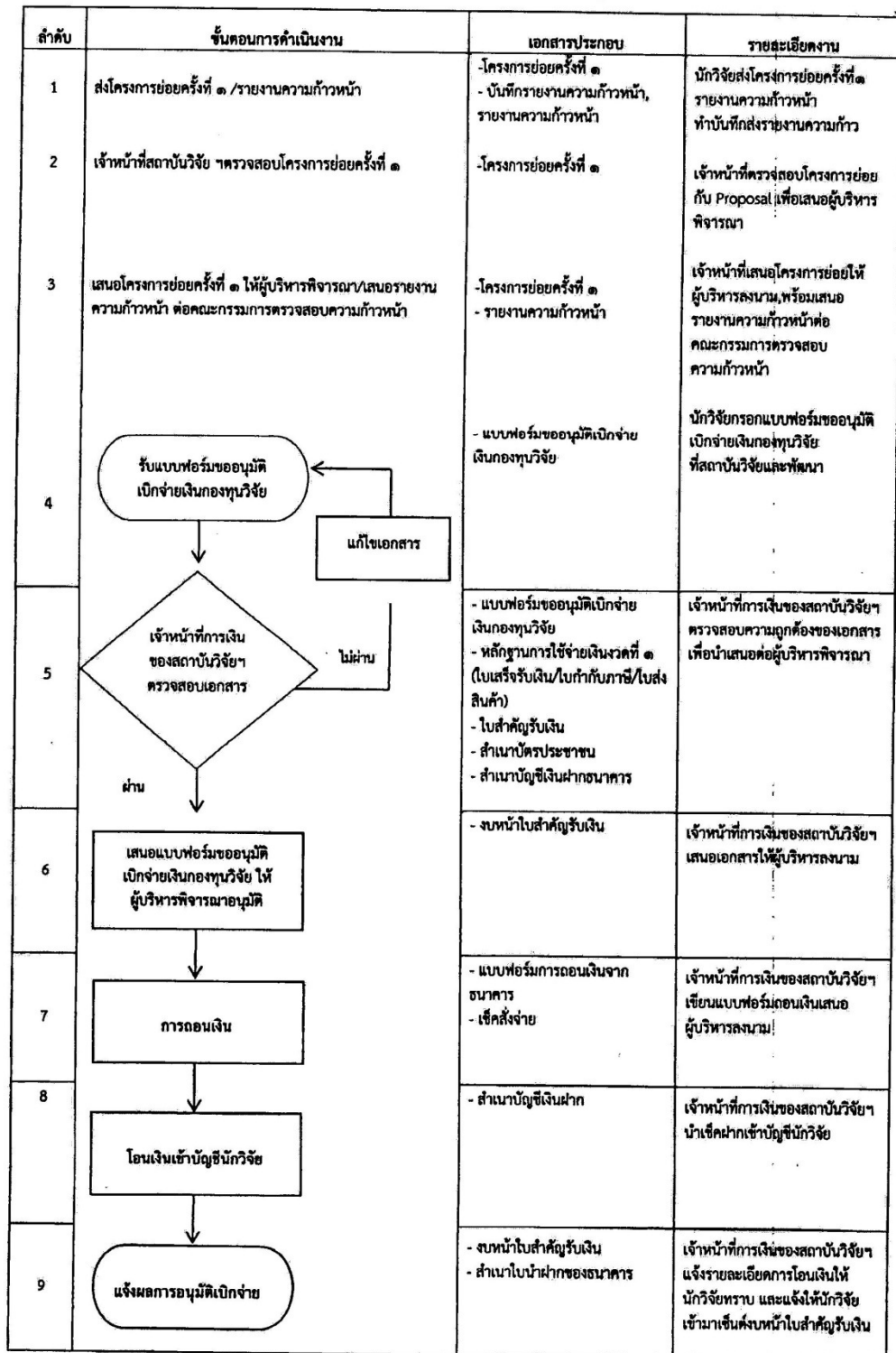
คณะใช้ขั้นตอนเดียวกันกับสถาบันวิจัยและพัฒนา ได้แก่

ขั้นตอนการเบิกจ่ายทุนอุดหนุนการวิจัย วงศ์ที่ ๑ (กระบวนการใหม่) สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

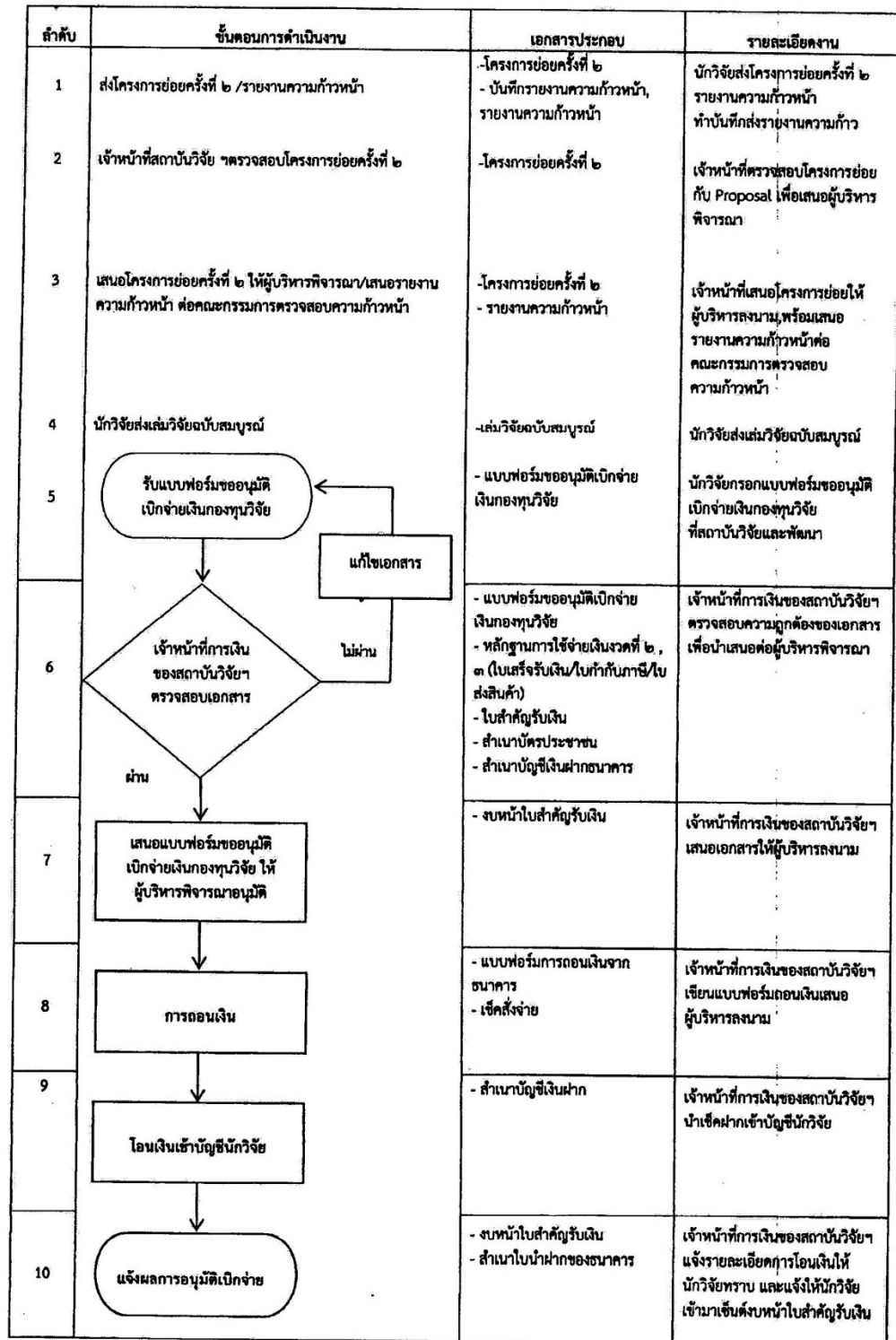
ภาพที่ 5.2 ขั้นตอนการทำสัญญาเบิกเงินสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ขั้นตอนการเบิกจ่ายทุนอุดหนุนการวิจัย งวดที่ ๒ (กระบวนการใหม่)
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ภาพที่ 5.2 ขั้นตอนการทำสัญญาเบิกเงินสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะ
เทคโนโลยีสารสนเทศ (ต่อ)

ขั้นตอนการเบิกจ่ายทุนอุดหนุนการวิจัย งวดที่ ๓ (กระบวนการใหม่)
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ภาพที่ 5.2 ขั้นตอนการทำสัญญาเบิกเงินสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ (ต่อ)

2. แหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย

เป็นแหล่งทุนที่หน่วยงานที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการวิจัยตั้งในประเทศให้การสนับสนุนทุนในการทำวิจัยแก่บุคลากรของประเทศ ซึ่งมีหลากหลายหน่วยงาน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2551 : ออนไลน์)

1) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

เป็นองค์กรที่สนับสนุนทุนวิจัยในการสร้างนักวิจัย เพื่อยกระดับความรู้และความสามารถของสังคมไทย รวมถึงการพัฒนาที่สัมพันธ์กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 URL : <http://www.trf.or.th>

2) งบประมาณแผ่นดิน ขอสนับสนุนผ่านสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

3. ระเบียบและหลักเกณฑ์การขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

3.1 แหล่งทุนภายในมหาวิทยาลัย ใช้ระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

3.2 แหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นไปตามเงื่อนไขและข้อตกลงของแต่ละแหล่งทุน

บรรณานุกรม

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2555). **สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.ipthailand.go.th/ipthailand/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555).
- _____. (2555). **กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.ipthailand.go.th/ipthailand/index.php?option=com_content&task=view&id=1296 (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555).
- ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา. (2549) **ตัวบ่งชี้เพื่อประเมินคุณภาพ รอบ 2 สมศ.** 128 (กับยายน 2549). ศูนย์ผลิตตำราเรียน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ศูนย์ข้อเสนอแนะการวิจัย. (2555). **จรรยาบรรณนักวิจัย**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ridib.nrct.go.th/ebook/Researcher%20Ethics%20Thai.pdf>. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.). (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555).
- สมประสงค์ เสนารัตน์. (2555). **การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/365/141/original_Chapter_3_Related_Literater.pdf. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555).
- สภาวิจัยแห่งชาติ. (2555). **จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://research.tu.ac.th/ethics/document/จรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย/จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์.pdf.pdf>. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555).
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554). **คู่มือการประเมิน คุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับอุดมศึกษา** ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน พ.ศ. 2554). สมุทรปราการ : ออฟเซ็ท พลัส จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2551). **แหล่งทุนในประเทศ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.nrct.go.th/index.php?mod=contents&req=view&id=306>. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555).
- วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี. (2555). **แหล่งทุนต่างประเทศ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://moss.camt.cmu.ac.th/research_affair/Lists/List5/AUItems.aspx. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์การให้รางวัลการเผยแพร่
ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ พ.ศ. 2556

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
เรื่อง หลักเกณฑ์การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ พ.ศ. ๒๕๕๖

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการที่เป็นที่ยอมรับและมีมาตรฐานสากลและการผลิตงานสร้างสรรค์จึงเห็นสมควรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์การให้รางวัลการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) , (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ในคราวประชุมครั้งที่ ๕ (๗๓)/๒๕๕๖ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้รางวัลการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์การให้รางวัลการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้มีให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบฉบับนี้ขัดหรือแย้งกับระเบียบฉบับนี้ให้ใช้ระเบียบฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“บุคลากร” หมายถึง อาจารย์ ข้าราชการ พนักงานที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ” หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่

ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

“งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ” หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

“งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ” หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามระเบียบของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) หรือวารสาร

“งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ” บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามระเบียบของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

“งานสร้างสรรค์” หมายความว่า ผลงานศิลปะหรือสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิม เพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าและคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ

“การเผยแพร่” หมายความว่า การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดการแสดง (Performance) หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิ งานศิลปะ ดนตรี การแสดง และงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะ โดยมีการจัดนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการในการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงานก่อนการเผยแพร่

“อาเซียน” หมายความว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ เนการาบรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

“การเผยแพร่ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ” เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

“การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน” เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ รวมประเทศไทย)

“การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ” เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

“ผลงานวิชาการ” หมายความว่า งานวิจัย งานสร้างสรรค์ บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ และบทวิจารณ์หนังสือ

ข้อ ๕ คุณสมบัติผู้ขอรับรางวัล

(๑) ต้องเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

(๒) ต้องเป็นชื่อแรกของผลงาน หรือเป็นผู้รับผิดชอบประสาน (Corresponding Author)

ข้อ ๖ ลักษณะผลงานที่ขอรับรางวัลและการให้รางวัล

(๑) งานวิจัยที่ได้รับการคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการ โดยส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตอบรับ และตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ใน Proceedings ซึ่งอาจเป็นรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๒) งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

(๓) งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับ สถาบัน จังหวัด ชาติ ความร่วมมือระหว่างประเทศ ภูมิภาคอาเซียน และระดับนานาชาติ

(๔) ผลงานที่ขอจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ

(๕) เป็นผลงานวิชาการที่ต้องระบุชื่อเจ้าของผลงาน และหน่วยงานสังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

(๖) ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่ขอรับรางวัล จะขอได้เพียง ๑ ผลงาน/๑ประเภท/๑ ครั้ง

(๗) ไม่เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อปริญญา และเป็นผลงานที่ไม่เคยเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน

(๘) เป็นผลงาน ที่เผยแพร่มาแล้วไม่เกิน ๑๒ เดือน โดยนับตั้งแต่วันที่ผลงานได้รับการเผยแพร่ จนถึงวันที่คณะกรรมการได้รับเอกสารการขอรับรางวัล

ข้อ ๗ อัตราเงินรางวัล

(๑) งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์

หลักเกณฑ์	ผลงานละไม่เกิน
๗.๑.๑ มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด/มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ/หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI	๑,๕๐๐
๗.๑.๒ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในระเบียบของ สมศ.	๓,๐๐๐
๗.๑.๓ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank:www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q๓ หรือ Q๔) ในปีล่าสุดใน Subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในระเบียบของ สมศ.	๖,๐๐๐
๗.๑.๔ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank:www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q๑ หรือ Q๒) ในปีล่าสุดใน Subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในระเบียบของ ISI หรือ Scopus	๑๒,๐๐๐

(๒) งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่

หลักเกณฑ์	ผลงานละไม่เกิน
๗.๒.๑ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	๑,๐๐๐
๗.๒.๒ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	๑,๕๐๐
๗.๒.๓ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๓,๐๐๐
๗.๒.๔ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	๖,๐๐๐
๗.๒.๕ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	๑๒,๐๐๐

(๓) ค่าตีพิมพ์ (Page Charge)

หลักเกณฑ์	ผลงานละไม่เกิน
๗.๓.๑ ค่าตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการ จ่ายตามอัตรา	๒๐,๐๐๐

(๔) ผลงานที่ขอจดทรัพย์สินทางปัญญา

หลักเกณฑ์	ผลงานละไม่เกิน
๗.๔.๑ ผลงานที่ได้รับสิทธิบัตร	๕,๐๐๐
๗.๔.๒ ผลงานที่ได้รับอนุสิทธิบัตร	๒,๕๐๐
๗.๔.๓ ผลงานที่ได้รับทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ	๑,๐๐๐

ข้อ ๘ ขั้นตอนการขอรับรางวัล

(๑) จัดทำหนังสือขอรับรางวัลการเผยแพร่ผลงานถึงอธิการบดี โดยส่งผ่านหน่วยงานต้นสังกัด มายัง คณะกรรมการ

(๒) แนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาขอรับรางวัล ดังนี้

กรณีที่ ๑ งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ หลักฐานแนบ คือ สำเนาผลงานวิจัย (Proceedings หรือ Reprint) กรณี Proceedings ควรมีหลักฐานประกอบว่าเป็นประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

กรณีที่ ๒ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ หลักฐานแนบ คือ ชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ ระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อม หลักฐาน และควรมีหลักฐานประกอบว่าเป็นการเผยแพร่ในระดับใด

กรณีที่ ๓ ค่าตีพิมพ์ (Page Charge) หลักฐานแนบ คือ สำเนาใบแจ้งหนี้ (Invoice) หรือ สำเนา หลักฐานการจ่ายเงินค่าตีพิมพ์ (ใบเสร็จรับเงิน)

กรณีที่ ๔ ผลงานที่ขอจดทรัพย์สินทางปัญญา หลักฐานแนบ คือ สำเนาที่ได้รับสิทธิบัตร หรือ อนุสิทธิบัตร หรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ

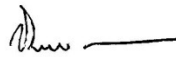
(๓) กรอกข้อมูลประวัตินักวิจัยและผลงานวิจัยที่เสนอขอรับรางวัลลงบนระบบบริหารงานวิจัย และฐานข้อมูลงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ข้อ ๙ กรณีตรวจสอบหลักฐานในภายหลังพบว่า ผู้ขอรับเงินรางวัลกระทำผิดจรรยาบรรณนักวิจัย ในผลงานที่ขอรับเงินรางวัล มหาวิทยาลัยสามารถเรียกเงินรางวัลที่ได้รับไปแล้วคืน และอาจถูกพิจารณาโทษ ทางวินัยได้

ข้อ ๑๐ ให้มหาวิทยาลัยจัดสรรเงินรางวัลตามระเบียบนี้ และให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาคำขอรับ เงินรางวัล และจำนวนเงินรางวัลตามหลักเกณฑ์ ตามข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ กรณีที่มีปัญหาการตีความตามระเบียบนี้ให้ อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์สมพร โพธิ์นาม)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ภาคผนวก ข

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย การจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยประเภทเงิน
อุดหนุนวิจัย พ.ศ. 2556

**ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ว่าด้วย การใช้จ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยประเภทเงินอุดหนุนวิจัย พ.ศ. ๒๕๕๖**

เพื่อให้การใช้จ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยประเภทเงินอุดหนุนวิจัยที่ได้

รับจากงบประมาณแผ่นดินหรืองบประมาณบำรุงการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดหรือของหน่วยงานอื่นให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงสุด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดจึงวางระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยประเภทเงินอุดหนุนวิจัย ไว้ดังนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย การใช้จ่ายเงินอุดหนุนการวิจัย ประเภทเงินอุดหนุนวิจัย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับสำหรับโครงการวิจัยที่ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
“สถาบันวิจัยและพัฒนา”	หมายความว่า	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“โครงการ” หมายความว่า โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทเงินอุดหนุนวิจัย จากเงินในงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดหรือของหน่วยงานอื่น

ข้อ ๕. ในกรณีที่เงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้หัวหน้าโครงการทำสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัยกับมหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุในระเบียบนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๖. การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทุกประเภทจากทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังโดยอนุโลม ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงประเภทการใช้จ่ายให้หัวหน้าโครงการสามารถถัวเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในแต่ละหมวดได้

ข้อ ๗. การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัย

(๑) ให้หัวหน้าโครงการวิจัยแต่ละโครงการขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยผ่านสถาบันวิจัยและพัฒนา ดังนี้

(ก) โครงการวิจัยที่ได้รับอนุมัติเงินอุดหนุนการวิจัยไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกจำนวนร้อยละ ๑๐๐ ของเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ และส่งรูปเล่มงานวิจัยที่สมบูรณ์ จำนวน ๑๐ เล่ม ซีดี ๒ แผ่น พร้อมบทความงานวิจัยที่เขียนตามรูปแบบที่สถาบันวิจัยและพัฒนากำหนด ภายใน ๙๐ วัน หลังจากสิ้นสุดโครงการ

(ข) โครงการวิจัยที่ได้รับอนุมัติเงินอุดหนุนการวิจัยเกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกดังนี้

งวดแรก ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกเงินจำนวนร้อยละ ๕๐ ของเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ

งวดที่สอง ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกเงินจำนวนร้อยละ ๓๐ ของเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ พร้อมทั้งรายงานผลการวิจัยเพื่อใช้ในการพิจารณาจ่ายเงินงวดต่อไป

งวดที่สาม ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกเงินจำนวนร้อยละ ๒๐ ของเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ พร้อมทั้งรายงานผลการวิจัย โดยให้ส่งเล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ เล่ม

ทั้งนี้ให้นักวิจัยส่งรูปเล่มงานวิจัยที่สมบูรณ์ จำนวน ๑๐ เล่ม ซีดี ๒ แผ่น พร้อมบทความงานวิจัยที่เขียนตามรูปแบบที่สถาบันวิจัยและพัฒนากำหนด ภายใน ๙๐ วัน หลังจากรับเงินงวดที่สอง

(ค) โครงการวิจัยที่ได้รับอนุมัติเงินอุดหนุนการวิจัยเกินกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกดังนี้

งวดแรก ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกเงินจำนวนร้อยละ ๕๐ ของเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ

งวดที่สอง ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกเงินจำนวนร้อยละ ๔๐ ของเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ พร้อมทั้งรายงานผลการวิจัยเพื่อใช้ในการพิจารณาจ่ายเงินงวดต่อไป

งวดที่สาม ให้หัวหน้าโครงการทำการขอเบิกเงินจำนวนร้อยละ ๑๐ ของเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ พร้อมทั้งรายงานผลการวิจัย โดยให้ส่งเล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ เล่ม

ทั้งนี้ให้นักวิจัยส่งรูปเล่มงานวิจัยที่สมบูรณ์ จำนวน ๑๐ เล่ม ซีดี ๒ แผ่น พร้อมบทความงานวิจัยที่เขียนตามรูปแบบที่สถาบันวิจัยและพัฒนากำหนด ภายใน ๙๐ วัน หลังจากรับเงินงวดที่สอง

ทั้งนี้นักวิจัยจะดำเนินการขอเบิกงวดที่สองหรืองวดที่สามได้ต้องดำเนินงานวิจัยงวดที่หนึ่งหรืองวดที่สองไปแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

(๒) ในกรณีการเบิกจ่ายเงินจากทุนอุดหนุนการวิจัยงบประมาณแผ่นดินของมหาวิทยาลัยหรือทุนอุดหนุนการวิจัยของหน่วยงานอื่น ให้มหาวิทยาลัยเรียกเก็บจากหัวหน้าโครงการร้อยละ ๑๕ ของงบประมาณที่ได้รับเป็นเงินบำรุงของมหาวิทยาลัย เข้ากองทุนวิจัย โดยจัดสรรให้หน่วยงาน คณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดของนักวิจัยร้อยละ ๒ และจัดสรรให้กลุ่มงานหรือสาขาวิชาของนักวิจัยร้อยละ ๓

(๓) การใช้จ่ายเงินของโครงการวิจัย ให้ปฏิบัติดังนี้

(ก) โครงการวิจัยเดี่ยว ให้นักวิจัยยื่นสำเนาบัญชีเงินฝากธนาคาร ประเภทออมทรัพย์ที่เป็นของนักวิจัย เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการรับเงินอุดหนุน และให้นักวิจัยเป็น

ผู้เบิกจ่ายในการดำเนินการวิจัยเอง

(ข) โครงการวิจัยที่เป็นทีม ให้ทีมนักวิจัยเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ (โดยใช้ชื่อของโครงการวิจัย) ตามที่สถาบันวิจัยและพัฒนากำหนด และสำเนาหน้าบัญชีเงินฝากที่ระบุชื่อบัญชี เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการรับเงินอุดหนุน และให้ทีมนักวิจัยเป็นผู้เบิกจ่ายในการดำเนินการวิจัยเอง โดยกำหนดให้ผู้มีอำนาจเบิกจ่ายไม่น้อยกว่า ๒ คน และหนึ่งในนั้นกำหนดให้เป็นหัวหน้าหน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย

ทั้งนี้ ในการเบิกจ่ายให้มีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงการคลัง โดยอนุโลมสถาบันวิจัยและพัฒนาต้องเก็บหลักฐานการจ่ายเงินไว้ เพื่อการตรวจสอบเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบปีหลังเสร็จสิ้นโครงการโดยมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบหลักฐานดังกล่าวได้

ข้อ ๘. ในกรณีที่หัวหน้าโครงการวิจัยประสงค์จะยกเลิกการทำวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยให้เสนอขออนุมัติต่ออธิการบดีโดยเสนอผ่านสถาบันวิจัยและพัฒนา และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ต้องนำเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับไปแล้วทั้งหมดส่งคืนมหาวิทยาลัยภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีและให้สถาบันวิจัยและพัฒนา นำส่งมหาวิทยาลัยต่อไป

เว้นแต่ในกรณีที่มิเหตุผลอันสมควร และเป็นงบประมาณบำรุงการศึกษา อธิการบดีอาจอนุมัติให้ยกเลิกโครงการวิจัยนั้น โดยหัวหน้าโครงการวิจัยอาจไม่ต้องนำเงินที่ได้รับและได้จ่ายไปในการวิจัยแล้วส่งคืน แต่ทั้งนี้จะต้องนำส่งหลักฐานการจ่ายเงินในส่วนที่หัวหน้าโครงการวิจัยได้จ่ายเงินไปแล้วให้สถาบันวิจัยและพัฒนา ด้วย

ในกรณีที่นักวิจัยไม่สามารถดำเนินโครงการวิจัยให้แล้วเสร็จตามกำหนด นักวิจัยสามารถขอขยายระยะเวลาการสิ้นสุดการดำเนินโครงการวิจัยได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัย

ในกรณีที่นักวิจัยไม่ได้ดำเนินโครงการวิจัยให้แล้วเสร็จตามกำหนด หรือสิ้นสุดระยะเวลาการขยายแล้ว ให้นักวิจัยส่งคืนเงินสนับสนุนโครงการวิจัยทั้งสิ้นที่ขอเบิกไปแล้ว พร้อมเบี้ยปรับร้อยละ ๓ ต่อปี คืนสถาบันวิจัยและพัฒนาภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้

ข้อ ๙. ให้นักวิจัย ๑ คน สามารถเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยและขออนุมัติงบประมาณแผ่นดินหรืองบประมาณบำรุงการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ในการทำโครงการวิจัยและเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยได้ไม่เกิน ๒ เรื่อง ใน ๑ ปีงบประมาณ

ข้อ ๑๐. ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์นายแพทย์สมพร โพธิ์นาม)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญภาพ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่ 1 ระบบบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	1
1. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	1
2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบาย การวิจัยของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	2
2.1 วิสัยทัศน์	2
2.2. พันธกิจ.....	2
2.3 นโยบาย.....	2
3. ยุทธศาสตร์การวิจัยของคณะฯ	2
บทที่ 2 การบริหารจัดการความรู้ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	5
1. แหล่งความรู้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์	5
1.1 แหล่งสืบค้นสารสนเทศที่เป็นหน่วยงาน	5
1.2 แหล่งสืบค้นสารสนเทศที่เป็นอินเทอร์เน็ต.....	5
1.3 แหล่งสืบค้นสารสนเทศแบบซีดีรอม.....	5
2. การจัดอบรมความรู้ด้านการวิจัย.....	7
3. รูปแบบข้อเสนอโครงการวิจัย.....	7
4. จรรยาบรรณของนักวิจัยและแนวปฏิบัติ	7
5. จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่อนงานทางวิทยาศาสตร์.....	11
4. การจดสิทธิบัตรผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	19
บทที่ 3 การบริหารจัดการการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์ ...	24
1. การสนับสนุนเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการนำไปใช้ประโยชน์.....	24
2. การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	24
2.1 แหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	24
2.2 แหล่งนำเสนอเวทีวิชาการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้.....	25
3. มาตรการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจในการผลิต เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	27
บทที่ 4 การควบคุมคุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	28
1. การควบคุมคุณภาพด้านปัจจัยนำเข้า (Input).....	28
1.1 ปัจจัยข้อที่ 1 ทิศทางและเป้าหมายการวิจัย.....	28
1.2 ปัจจัยข้อที่ 2 นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยและการวางแผนงานวิจัยสอดคล้องกับ แผนกลยุทธ์.....	28
1.3 ปัจจัยข้อที่ 3 บุคลากรด้านการวิจัย	28

1.4 ปัจจัยข้อที่ 4 เครื่องมือและอุปกรณ์การวิจัย.....	28
1.5 ปัจจัยข้อที่ 5 งบประมาณและการเงิน.....	29
1.6 ปัจจัยข้อที่ 6 ข้อมูลและสารสนเทศเพื่องานวิจัย.....	29
2. การควบคุมคุณภาพด้านกระบวนการ (Process).....	29
2.1 ปัจจัยข้อที่ 1 การบริหารจัดการ และดำเนินการวิจัย.....	29
2.2 ปัจจัยข้อที่ 2 การดำเนินการวิจัยแบบบูรณาการ.....	29
2.3 ปัจจัยข้อที่ 3 ความร่วมมือกับหน่วยงานวิจัยอื่นๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยภายในประเทศ และต่างประเทศ.....	30
2.4 ปัจจัยข้อที่ 4 จริยธรรมการวิจัยในคนหรือที่เกี่ยวข้องกับคน และจริยธรรมการวิจัยที่ใช้สัตว์ ทดลองในการวิจัย รวมทั้ง สถานภาพและความปลอดภัยทางกายภาพ และการปกป้อง สภาวะแวดล้อม ความปลอดภัยในด้านสารเคมี สารกัมมันตรังสีและความปลอดภัยทาง ชีวภาพ.....	30
2.5 ปัจจัยข้อที่ 5 จรรยาบรรณการวิจัย.....	30
3. การควบคุมคุณภาพด้านผลผลิต (Output).....	30
บทที่ 5 การขอรับทุนและแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	31
1. แหล่งทุนภายในมหาวิทยาลัย.....	31
1.1 แหล่งทุนของมหาวิทยาลัย.....	31
1.2 แหล่งทุนของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	31
2. แหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย.....	36
3. ระเบียบและหลักเกณฑ์การขอรับทุนสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	36
บรรณานุกรม.....	37
ภาคผนวก.....	38
ภาคผนวก ก ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์การให้รางวัลการเผยแพร่ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ พ.ศ. 2556.....	39
ภาคผนวก ข ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย การจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยประเภท เงินอุดหนุนวิจัย พ.ศ. 2556.....	44

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการเสนอขอจดสิทธิบัตร	23
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	26
ภาพที่ 5.1 ขั้นตอนการขอรับทุนสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะเทคโนโลยี สารสนเทศ	32
ภาพที่ 5.2 ขั้นตอนการทำสัญญาเบิกเงินสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	33

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และมาตรการ การวิจัยของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	3
---	---